67ste JAARGANG No. 8022 | WOENSDAG 22 NOVEMBER 1950 | ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev.

Nog steeds weinig tegenstand in Noord Korea.

Guerilla oorlog woedt onverminderd voort

Tokio. — De Zuid-Koreaanse Kapitool-divisie is nu tot minder dan 24 km. van de belangrijke haven aan de Noord-Oostkust van Korea Tsjongdjin gevorderd; zij ondervond slechts geringe tegenstand van terugtrekkende communistische troepen.

Het directe doel van de opmars is Nanam, 13 km. ten Zuid-Westen van Tsjongdjin. Ongeveer 80 km. landinwaarts naar het Westen heeft de Amerikaanse zevende divisie de omtrek van Hjesandjin aan de Jaloe, welke stad zij Dinsdag binnentrok bezet.

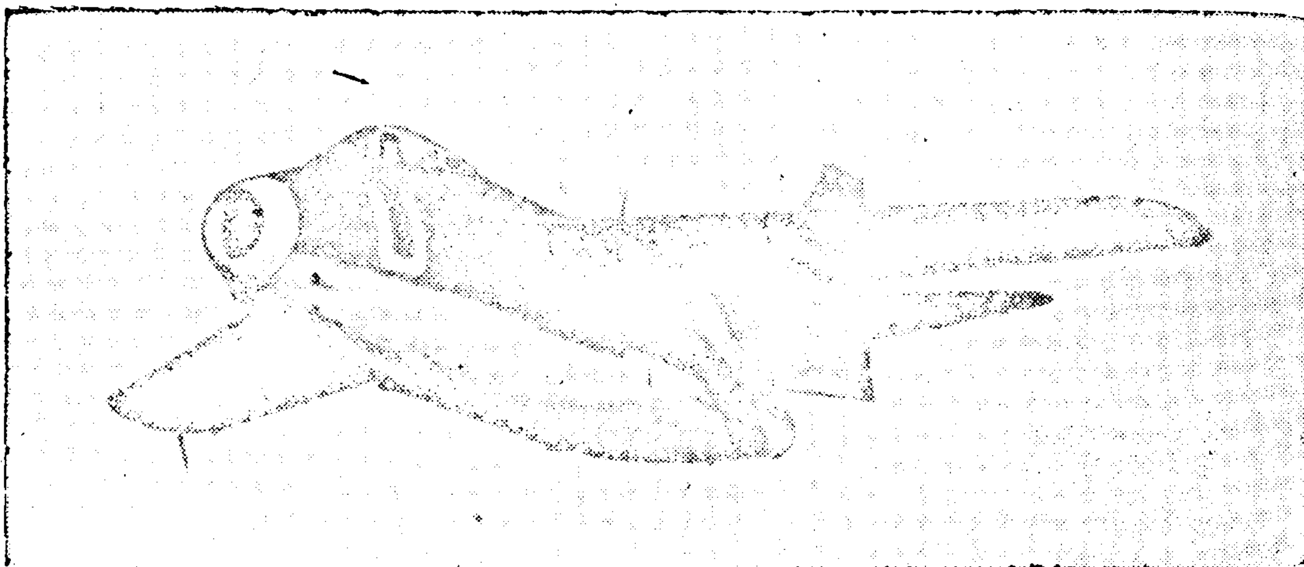
Links van de zevende divisie probeert het vijfde regiment mariniers aansluiting te maken met de zevende divisie.

Ongeveer 240 km. achter de frontlinie van de Verenigde Naties hebben Noordelijke guerillatroepen ter sterkte van naar schatting één divisie Tsjorwon, een spoorwegknooppunt op 160 km. ten Zuid-Oosten van Pjongjang, aangevallen. Van Zuid-Koreaanse zijde is medegedeeld, dat de aanval Dinsdagavond na een gehele dag strijd is afgeslagen.

Zondag hebben voor het eerst Zuid-Afrikaanse vliegtuigen aan de strijd boven Korea deelgenomen.

Tokio. — Officieel is bekendgemaakt, dat brigade-generaal Pak Bum Tsji, plaatsvervangend stafchef van de Zuidkoreaanse luchtmacht, bij een vliegtuigongeluk om het leven is gekomen. Het vliegtuig, waarin generaal Pak Bum Tsji en zijn adjudant gezeten waren, stortte in Noordoost-Korea bij het opstijgen neer.

Parijs. — De Franse en de Britse vertegenwoordigers te Lake Success dringen er bij de Verenigde Staten krachtig op aan een gedemilitariseerde zone aan de grens van Korea en Mandsjoerije te aanvaarden, opdat het Koreaanse conflict kan worden beëindigd. Het voorstel wordt volgens Franse diplomatieke kringen door het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken „met sympathie” bestudeerd, maar het is nog niet aanvaard.

VLIEGENDE TON. — heet dit vliegtuig en het is zijn naam waard. Het is de nieuwste er beste aanvalsbommenwerper van Zweden, het straalvliegtuig J-29, die hier op een proefvlucht door het luchtruim schiet. Het vliegtuig voert rockets en machinegeweren en is bestemd voor ondersteuning van de grondstrijdkrachten. Zijn maximum snelheid ligt over de 600 mijl per uur.

Noodtoestand in Egypte naar aanleiding van Berins verklaring

Cairo. — De studenten van de Farock-universiteit en de leerlingen van de scholen in Alexandrië zijn Dinsdag in staking gegaan en in optocht door de hoofdstraten getrokken onder het roepen van leuzen als „Egypte is een vrij land en Farock is koning van de Nijl-vallei”.

De demonstraties zijn de eerste uitingen van de Egyptische ontevredenheid over de verwerping van de Egyptische eis tot militaire evacuatie door Bevin. De politie, met stalen helmen op, volgde de optocht. Er deden zich geen incidenten voor. Het Wafdistische regeringsblad „Misri” dringt erop aan, dat Egypte de Engelsen zal boycotten, omdat zij thans onze vijanden blijken te zijn. Een oud-minister van justitie schrijft in het onafhankelijke blad „Al Ahram”, dat de Egyptische natie achter de regering staat en bereid is de gevolgen van de opheffing van het Egyptisch-Brits verdrag te aanvaarden.

Enige duizenden studenten van de Foead Awal-universiteit te Caïro drongen aan op een opstand tegen Engeland wegens zijn houding „tegenover de nationale aspiraties van Egypte”. De politie had de gehele universiteitswijk afgesloten.

Noodtoestand

Cairo. — In Cairo, Alexandrië en Port Said is Maandag de noodtoestand afgekondigd; politie-afdelingen zijn gestationeerd bij de vitale punten om eventuele ongeregeldheden tengevolge van Engelands verwerping van Egypte's eis tot terugtrekking van de Britse troepen het hoofd te kunnen bieden.

WEL HULP, MAAR GEEN „DANK U”.

Belgrado — Maarschalk Tito heeft op een vergadering van oud-gedienden gezegd, dat de handelsvoorwaarden der kapitalistische landen, die „ons als een gelijke beschouwen”, gunstiger zijn dan die van de „Oostelijke landen”.

Het kapitalistische stelsel in die landen hindert ons niet in de economische betrekkingen. In verband met de hulp, die Joegoslavië thans met het oog op de schaarste ontvangt, zeide de maarschalk, dat niemand het recht heeft de een of andere maatregel, die in het belang van het gehele land is, niet uit te voeren. „Wij wijken niet van de theorieën van Marx en Lenin af als wij de steun van anderen vragen”.

U.S.S.R. HEEFT MEER OLIE DAN V.S.

New York. — Het blad van de American Geographical Society, „Focus”, schrijft, dat de Sovjet-Unie nog maar nauwelijks is begonnen. Het blad raamt, dat de olie-opbrengst in de Sovjet-Unie uiteindelijk ongeveer 168.000 millioen barrels zal bedragen tegen 100.000 millioen in de Verenigde Staten.

TELEGRAAFVERKEER HERSTELD

Parijs. — De Indiase radio heeft meegedeeld, dat het telegraafverkeer tussen New Delhi en Katmandoe, de hoofdstad van Nepal, is hersteld.

Bezoekt de N.A.B.L.O. fair op 1, 2 en 3 December 1950.

Overstroming in Californie richtte reeds 12 millioen schade aan

San Francisco. — In Californië en Nevada doen zich zware overstromingen voor. Rino in Nevada staat voor het grootste deel twee meter onder water, afkomstig van de gezwollen Truckee River.

De grootste stroom vloeit door het centrum van Reno, waar gewapende militairen verschenen zijn om plunderingen te voorkomen. Dammen van zandverstерkingen zijn weggeslagen en acht bruggen staan onder water. De voornaamste verkeerswegen naar Californië over de Sierra Mountains zijn door grondverschuivingen op verschillende plaatsen geblokkeerd.

De reeds in Californië aangerichte schade wordt op 12 millioen dollar geraamd.

Gouverneur Earl Warren heeft in Californië verband met de overstromingen de noodtoestand afgekondigd. In Californië en Nevada zijn duizenden uit hun huizen gevlucht en is voor millioenen dollars schade aangericht. Ten minste negen personen zijn om het leven gekomen door de overstromingen, die nog in omvang toenamen tengevolge van regens in de bergen, en smeltende sneeuw.

Het Koninklijk bezoek aan Londen

Diepe woorden van de Koningin.

Londen. — Over de aankomst van de „Jacob van Heemskerck” wordt nog gezegd, dat menig opvarende bleek om de neus was, toen het schip in Dover meerde na de overtocht in een hevige storm. Koningin Juliana bleek echter geen ogenblik last gehad te hebben van het ruwe weer. Zij toonde een uitstekende eetlust en maakte tijdens de overtocht met de commandant een rondgang over het schip.

Naar Buckingham Palace

In Dover kon slechts een kleine menigte getuige zijn van het aan land komen van de Koninklijke gasten, doch de route van het Londense Victoria Station naar Buckingham Palace was overal dicht omzoomd door een juichende menigte, die de koude wind en de nattigheid trotseerde.

Elk detachement van de afzetting bracht bij het voorbijgaan van de rijtuigenstoet het Koninklijk saluut met prachtig gedisciplineerde bewegingen, zodat als het ware een golf door beide hagen van soldaten liep. De vaandels negen tot de grond en langs de route speelden militaire bands het Wilhelmus.

Kranslegging

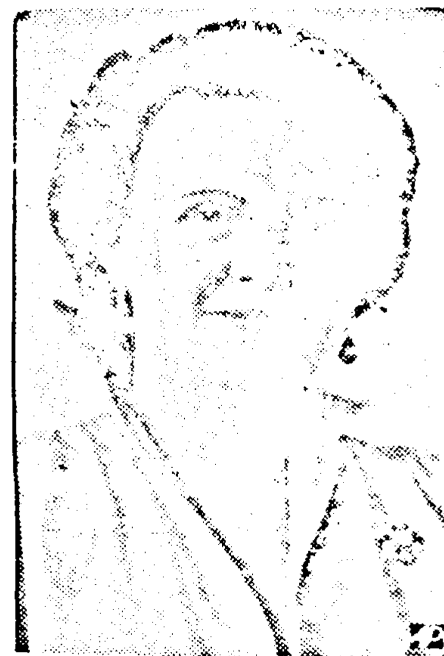
Bij de kranslegging in de Westminster Abbey was het reeds donker, doch het licht in de auto van de bezoekers brandde, zodat de menigte hen kon zien.

Bij de daarop volgende ontvangst in het Saint James Palace door vertegenwoordigers van Groot-Londen en Westminster werden in antwoord op het welkom door de Koningin boodschappen overhandigd, waarin Zij de moed van de Londense bevolking tijdens de oorlog en het werk aan de toekomst van de stad prees en de City van Westminster waardeerde als het tehuis van het Britse parlement, dat een symbool is van de vrijheid voor de democratische volken.

Banket

Het banket, dat des avonds in Buckingham Palace werd gegeven en waarbij het Koninklijk gezelschap aan het hoofd van de tafel was gezeten, werd bijgewoond door nog 176 gasten. Het banket werd gehouden in de balzaal, die verlicht werd door zes kristallen kronen en smaakvol met bloemen was versierd. Aan de rechterzijde van Koning George zaten Koningin Juliana, de Hertog van Gloucester, Prinses Margaret, de Lord-kanselier Jowitt, de Hertogin van Gloucester, premier Attlee en gravin Athlone. Links van de Koning zaten Koningin Elizabeth, Prins Bernhard, Prinses Elizabeth, minister Stikker, Prinses Mary, de aartsbisschop van York, Lady Ramsay en minister Morrison.

Koningin Juliana droeg een zeegroene japon, waarop de Royal Victorian Chain, waarmede Zij vóór het diner door Koning George begiftigd was, en Koningin Elizabeth droeg de Orde van de Nederlandse Leeuw, welke Zij vóór het diner door Koningin Juliana had ontvangen, evenals de prinsessen Elizabeth en Margaret. Onder de gasten bevonden zich o.a. Winston Churchill, ambassadeurs en Hoge Commissarissen en vertegenwoordigers van de naties van het Pact van Brussel. Een strijkorkest van de Welsh Guards speelde op de galerij Nederlandse liederen en tien pijpers van de Scot Guards liepen rond de gasten en daarna op de galerij.

Tegen middernacht stond voor het Buckingham Palace een menigte van 2.000 mensen, die hoopten de gasten op het balcon te zien, doch de schijnwerpers gingen uit en de mensen gingen teleurgesteld naar huis.

De koning spreekt

Aan het banket hield Koning George een welkomstrede tot de Koningin als persoonlijk vriend en als souverein van een land, waarmede Zijn land sinds lang nauwe banden heeft. De Koning bewonderde de geestkracht van de Nederlanders en constateerde, dat beide volken dezelfde idealen hebben voor vrijheid en rechtvaardigheid.

De koningin spreekt

Koningin Juliana beantwoordde deze rede, waarbij Zij eveneens herinnerde aan de oude vriendschap en de Britse verrichtingen in de oorlog tijdens welke „Mijn man samen met Londen en Groot-Britannië Hun donkerste en roemrijkste tijden hebben beleefd”. Groot-Brittannië begroetend als moeder van vele naties en als essentieel lid van de Europese gemeenschap zeide Koningin Juliana, dat Wij Europa niet kunnen toestaan een autarkische eenheid te worden, doch onder trouw aan de verschillende internationale verbintenissen moet bereikt worden, dat Wij de ene verplichting aan de andere schakelen tot een keten. De Christelijke gedachte, dat iedere enkeling een dienende taak heeft ten opzichte van zijn medemensen, zou logisch moe-

Het Vaticaan zal geen bisschoppen benoemen voor Pools Duitsland

Vaticaanstad — In Vaticaanse kringen verluidt, dat het Vaticaan zal weigeren Poolse bisschoppen aan te stellen in de diocesen in vroeger Duits gebied, dat aan Polen is gekomen, totdat het vredesverdrag met Duitsland is getekend.

Verklaard wordt, dat het Vaticaan van oordeel is, dat dit gebied tegen de wil van de West-Duitse regering is overgedragen en dat de kwestie van de Oost-Duitse grenzen slechts definitief door een vredesverdrag kan worden geregeld. Er werd aan toegevoegd, dat de erkenning van de status van dit gebied en de benoeming van bisschoppen aldaar uitsluitend een zaak van de Heilige Stoel is en niet van de Poolse hierarchie.

TE WEINIG PROTEST TEGEN KERKVERVOLGING

Washington. — De r.k. bisschoppen van de Verenigde Staten hebben Donderdag hun ontzetting uitgesproken over de apathie van de christelijke naties en de futiliteit van haar zwakke protesten tegen de vervolging van katholieken in de Oosteuropese landen. De bisschoppen, die te Washington hun jaarlijkse bijeenkomst houden, aanvaardden een resolutie, waarin zij verklaarden „de vervolging door angstaanjaging, deportatie en massamoord op millioenen onschuldige mensen op groter schaal dan in de barbaarste tijden der geschiedenis” te betreuren.

COLOMBIA AANVAARDT UITSPRAAK VAN INTERNATIONAAL GERECHTSHOF NIET

Bogotá. — In een commentaar op de uitspraak van Maandag door het Internationale Gerechtshof in het geschil tussen Colombia en Peru schrijft het regeringsorgaan: Het Colombiaanse volk heeft zich altijd neergelegd bij de beslissing van het recht. Ook heeft het Internationale Gerechtshof altijd onder ons eenstemmig respect gevonden en nooit hebben wij aan dat Hof getwijfeld. Niettemin zijn wij er niet zeker van, dat het mogelijk zal zijn thans hetzelfde vertrouwen in zijn doelmatigheid te bewaren.

SOVJET-VLIEGTUIGEN VOOR ZUID AMERIKA

New York. — De Sovjet-Unie probeert in Zuid-Amerika vaste voet te verkrijgen voor de export van Russische transportvliegtuigen, aldus meldt het „Magazine Aviation Age”. Volgens inlichtingen van Mexicaanse zakenlieden zouden geaccrediteerde agenten van de Sovjet-Unie langs indirecte weg pogen via bestaande firma's „Iljoesjin 11 en 12” en „Yak 16” te doen verkopen.

Recht tot het hart
— Eren bederft de heren.

het nieuws van vandaag

Gisteren gaven wij een voorbeeld van het feit, dat het Bestuur zijn antwoorden tijdens de begrotings debatten wel eens wat al te lichtvaardig behandelde. Een ander geval, dat, alles bijeen genomen, een onbevredigend gevoel achterliet, was de kwestie over de geheimhouding of openbaarmaking van het Rapport-Wever d.i. het Rapport dat de bedrijfseconoom over Lands Radio en Telefoondienst opstelde; het Rapport, dat klaarblijkelijk geleid heeft tot het ontslag van het toenmalige Hoofd van die dienst.

De Statenleden hebben inzage gekregen in dat Rapport, echter onder geheimhouding, welke voorwaarde het practisch niet van hun kennis zeer reduceerde. Op grond van deze kennis werd er door de leden van de oppositie, de heren Gerharts en Kroon met hevigheid openbaarmaking van het Rapport geëist, alsmede drastische maatregelen om de situatie bij die dienst te verbeteren.

Het Bestuur, bij monde van de Voorzitter van het C.A.B., Dr. N. Debrot, die bij zijn eerste optreden in de Staten sterk deed denken aan een Antilliaanse Dr. P. Kasteel, weigerde openbaarmaking op grond van het feit, dat een Rapport, nimmer voor openbaarmaking bedoeld is: en dat, omdat dit de subjectieve kijk van één persoon op de materie is, men geen voldoende zekerheid had over de absolute juistheid der conclusies die bezwarend kunnen zijn voor bepaalde personen.

Op deze gronden werd de openbaarmaking categorisch geweigerd en kwam men na veel neen en weer gepraat tenslotte tot het compromis, dat de ambtenaren,die door de geheimhouding van het Rapport in onzekerheid zouden kunnen verkeren over dingen, die hen betreffen, zouden worden ingelicht opdat zij zich eventueel zouden kunnen verdedigen.

Ondanks de vele redenen, die tegen de eis tot openbaarmaking werden aangevoerd, redenen waaraan een zekere argumentele waarde niet ontzegd kan worden, liet dit debat en het einde ervan een minder bevredigende indruk achter.

'Begro'ingsbehandeling'

Rapporten plegen niet openbaar gemaakt te worden. Dat is juist. Een Rapport is tenslotte maar het werk van één persoon met alle feilbaarheid van dien. Maar toch .... Al is hier mee de wenselijkheid tot geheimhouding van het Rapport in zijn huidige vorm voldoende verdedigd, is daarmee ook het resultaat gewettigd, waartoe men thans gekomen is: dat men enkele betrokken personen uit een geheim Rapport voorlegt, wat men gewenst acht en verder de zaak in het duister laat? Wanneer het Bestuur zoveel scrupels heeft over de kans op dwaling van de bedrijfseconoom, dan hebben die gewetensangsten het klaarblijkelijk niet belet de grootste stap in de hele kwestie te nemen d.i. het Hoofd van die Dienst te ontslaan.

Wanneer het Bestuur dit Rapport, zoals het er ligt niet openbaar wil maken, omdat Rapporten niet voor openbaarheid bestemd zijn en omdat er dingen instaan, waarvan dit Bestuur zich niet voldoende zeker voelt: over dingen waarover het geen zekerheid heeft kan het zich zekerheid verschaffen. En naast dingen waar het niet zeker van is, staan er dingen in, waar het wel zeker van is.

Waarom geen publicatie gegeven aan dingen, die zeker zijn, en dat in een vorm, die niet strijdig is met openbaarmaking? Of is het niet de vorm, maar zijn het de fouten zelf, die geheim moeten blijven?

Dat is de vraag, die dit debat niet op bevredigende wijze beantwoordde en toch is dat de enige vraag, die de belastingbetaler levendig interesseert.

ten worden uitgebreid tot de naties. De grootheid van volkeren vormt facetten van Gods scheppingswerk in de historie van de mensheid. De lotsbestemming der volkeren kan niet door menselijke goodwill begrepen worden, doch door overgave aan het bestuur van God. De heilige goodwill tussen de Kroon en de volkswil kan alleen zo bestaan en gehandhaafd worden.

CURACAO

NIEUWE RECHTER.

's-Gravenhage — Bij Kon. Besluit is mr. J. Schaafsma, substituut-griffier bij de arrondissements-rechtbank te Amsterdam, met ingang van de dag van zijn vertrek naar de Nederlandse Antillen benoemd tot lid van het Hof van Justitie in dat Rijksdeel.

VOOR DE ZIELERUST VAN PRESIDENT CHALBAUD

Vrijdag as. zal in de Pro-Cathedrale Kerk van de H. Anna om 8 uur een plechtige H. Requiemmis worden opgedragen voor de zielerust van wijlen luitenant-kolonel Carlos Delgado Chalbaud, president van de Venezolaanse militaire Junta.

WIE KAN INLICHTINGEN VERSCHAFFEN

Op 18 November j.l., vond op de Schottegatweg-Oost, ter hoogte van het pompstation Groot-Kwartier, een ernstige verkeersongeval plaats, waarbij een kind het leven liet. Achter de bij dit ongeval betrokken bestelauto aan zou, volgens verklaring van een getuige, een personenauto hebben gereden. De bestuurder van deze auto, die mogelijk een getuige van dit ongeval kan zijn, is onmiddellijk na het ongeval weggereden en is door de Politie, nog niet kunnen worden opgespoord.

Deze bestuurder of een ieder die over nadere gegevens van deze bestuurder beschikt, wordt verzocht zich bij de Verkeersafdeling, Hoofd-Bureau van Politie, te vervoegen, teneinde inlichtingen te verschaffen.

IN HET KORT

— Z. deed aangifte van diefstal van 9 sierduiven uit de koraal bij zijn woning te Planters-rust. — Uit een in aanbouw zijnd perceel aan de Berg Carmelweg werden twee verchroomde zeepbakjes en closetbakjes ontvreemd. De heer B. deed aangifte bij de politie. — De manspersoon G. werd opgesloten, omdat hij ontuchtige handelingen pleegde met een minderjarige meisje. — De verkeerspolitie meldde zes lichte aanrijdingen. — Het vliegtuig, dat Dinsdagavond van Hato vertrok, kwam hedenmorgen om 1.17 uur behouden en wel op Schiphol aan. — De maximumtemperatuur was gisteren 31.0° C. (87.8° F.) en mimimum 24.0° C. (75.2° F.).

DE N.A.B.L.O.-JAARBEURS

Prachtige reclame-gelegenheid

De heer N. A. Piña, voorzitter Propaganda Commissie schrijft ons:

Naast alles wat de Nablo-fair aan het publiek biedt, zal er iets zijn dat natuurlijk ook voor de bezoekers bedoeld is, maar in de eerste plaats een bijzondere attractie vormt voor onze grote handelshuizen. Wij bedoelen de Jaarbeurs, waar de verschillende firma's in speciaal versierde stands haar artikelen van het kleinste en prachtigste horloge af tot de grootste en meest luxueuze auto toe kunnen tentoonstellen.

Nu alles gedaan wordt om deze fair tot de grootste te maken, die Curaçao ooit heeft gekend, en om het Curaçaose record voor fair-bezoekers te verbeteren, behoeft het geen betoog, dat het een unieke kans is voor schrandere, practische en vooruitstrevende handelaren om hun koopwaar aan zoveel duizende mensen te laten zien en tegelijkertijd mede te werken aan zo'n menslievend en sportief doel: meer sportvelden voor de Curaçaose jeugd.

Het zal voor het publiek niet mogelijk zijn om ter plaatse in-koren te doen; wel zal men echter bestellingen kunnen plaatsen, die de volgende dag reeds netjes thuis zullen worden bezorgd. Bijna alle stands zijn reeds besproken: er zijn nog slechts enkele over. Belt U eventjes de heer Ivan Moreno op, No. 2290, en hij zal verdere détails verstrekken. Het is in Uw eigen belang en in het belang van de Curaçaose jeugd.

TELEFOONSTAKING IN AMERIKA GEEINDIGD

De wnd. Directeur van de Landsradio- en Telefoondienst deelt ons mede, dat de staking onder de Telefoon-employees van de A.T.T. is geëindigd, zodat vanaf heden telefoongesprekken met de Verenigde Staten van Noord Amerika en verder gelegen punten, weer onbelemmerd kunnen worden afgewikkeld.

VREUGDENHILS TRAPPISTENBIER

Reeds geruime tijd heeft Vreugdenhils Levensmiddelenbedrijf trappistenbier op de markt gebruikt. Het bier komt van de Schaapskooi, maar dit is niet voor schapen gebrouwen. Trappistenbiertje een genot als men dorst heeft of een biertje wenst bij het middagmaal. Vreugdenhil weet wat vreugde brengt in het leven. We hebben met genoegen en smaak van het Trappistenbier genoten en onze vrienden raden wij aan: drinkt een Trappistje.

Groetende ballonnetjes vlogen over het ijzeren gordijn

's-Gravenhage — Meer dan 70.000 ballonnetjes met een groet van „een Europeaan aan een andere Europeaan" zijn in Nederland opgelaten op de rijdende tentoonstelling van de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking, toen deze Heerlen, Eindhoven en Enschedé bezocht. Vele van die „andere Europeanen", zowel vóór als achter het IJzeren Gordijn, hebben zo'n ballonnetje gevonden en de groet beantwoord.

Een 30-jarige boer uit een dorpje achter het IJzeren Gordijn, zo deelt de Nederlandse E.C.A.-missie mede, schreef het volgende: „Uw ballon gevonden. Beantwoord uw groet uit de Britse zone van Berlijn, want van de Russische zone uit is dit niet mogelijk. Wij zijn geen vrije mensen meer. Hebben de moed echter niet verloren en hopen, dat de vrije wereld ons niet vergeet. Het kost ons dagelijks veel hoofdbrekens op welke wijze wij aan de zware verplichtingen moeten voldoen. Van de oogst moeten wij zoveel afstaan, dat wij haast niets voor onszelf over houden. Aan alles is hier gebrek".

Een 75-jarige man schreef van achter .. het „IJzeren Gordijn: „Hoorde voor het eerst over de Europese Economische Samenwerking. Pracht-idee. Veel succes, maar stuur alsjeblieft geen propaganda-materiaal."

Duizenden ballonnen zijn in West-Duitsland terecht gekomen, zo deelt de E.C.A.-missie verder mede. Talrijke antwoordkaarten zijn binnengekomen uit België, Frankrijk, Luxemburg, Zwitserland en zelfs uit Oostenrijk.

Een Duitse firma, die gereedschappen vervaardigt, maakte van de gelegenheid gebruik om aan de antwoordkaart een brochure te bevestigen met de vraag: „Kunt u voor afnemers zorgen?"

Een tuinder, waarschijnlijk bevreesd voor concurrentie, schreef: „Stuur liever meer van zulke ballonnen, maar niet zoveel van jullie groente.".

Een niet zo heel prettig antwoord ontving een Eindhovense afzender van een Franse boer. „Ik eis van u 3500 francs schadevergoeding, want mijn paard heeft uw ballon, die in de wei was terecht gekomen, opgegeten en is toen ziek geworden. Dokterskosten: fr. 3500".

Maar tussen al die duizenden min of meer prozaïsche antwoorden, was er een kaartje van een meiske van 20 lentes „ergens in Europa", want de E.C.A.-missie wil de plaatsnaam niet noemen. „Wil graag nader kennis maken", schreef zij. „Misschien kunnen wij komen tot een gelukkig huwelijk. Schrijf terug."

NATSIR OVER NEDERLAND EN INDONESIE.

Amsterdam — De correspondent in Djakarta van „De Volkskrant" geeft een verslag van een onderhoud met Mohammed Natsir. Deze verklaarde, dat Indonesië het heengaan van talrijke Nederlandse ambtenaren zeer betreurt. Er kon nog geen regeling worden gemaakt voor hun positie en de afbakening van hun werk en zij hebben daar niet op willen wachten. Voor wat betreft de angst voor repercussies inzake Nieuw Guinea verklaarde Natsir, dat Indonesië zich als rechtsstaat niet zal ontdoen van zijn verplichtingen en verantwoordelijkheden om lijf en goed van alle ingezetenen te beschermen, waarbij geen onderscheid zal worden gemaakt naar nationaliteit. Indien Nieuw Guinea aan Indonesië komt, heeft de Indonesische regering thans nog geen gelegenheid gehad voor het vaststellen van een uitgebreid schema ter openlegging van dit gebied. In dat geval kan misschien van het Nederlandse schema gebruik worden gemaakt.

De Ronde Tafelovereenkomst wordt beschouwd als een heilig erfstuk van vorige regeringen. Zij voldoet aan alle eisen, die door het vroegere Republikeinse parlement zijn gesteld. Een regeling voor een eventuele wijziging in de overeenkomst is in de overeenkomst zelf neergelegd. Voor Nederlandse ondernemingen in Indonesië wordt niet meer dan voor andere buitenlandse bedrijven een winst of dividendstop overwogen. Dit zal trouwens geheel van economische overwegingen afhangen.

Over de repatriëring van Nederlandse troepen wordt tussen het Nederlandse Hoge Commissariaat en de Nederlandse regering voortdurend contact gehouden teneinde deze volgens reeds vastgestelde plan te doen verlopen. Wat Ambon betreft, het burgerlijk bestuur over de Zuid-Molukken zal worden voortgezet met de hulp van zoveel mogelijk aanwezige instanties en ambtenaren. De Zuid-Molukken zullen worden beschouwd als een normaal gebied binnen de Indonesische Republiek.

419 SCHUREN.

Djakarta — Volgens een officiële mededeling van heden waren aan het begin van deze week 419 tabaksschuren en de daarin opgeslagen tabak volkomen door bandieten vernield. Het is zo goed als zeker, dat de verschillende schattingen, die van de vernieling zijn verricht, niet volledig zijn en dat de schade veel groter is, zo meldt de correspondent van Aneta. In de afgelopen dagen is de activiteit der bandieten afgenomen, dank zij de actieve interventie van de politie, bijgestaan door een 300 man sterke mobiele brigade. Een andere factor is, dat er hoe langer hoe minder schuren zijn om in brand te worden gestoken, aangezien het totale aantal maar 600 bedroeg. Reeds heeft men een groot aantal personen gearresteerd.

MENING VAN ROEM OVER HUISZOEKINGEN.

's-Gravenhage — Het bericht omtrent de huiszoeking in de woning van de heer Speekenbrink heeft op mr. Roem een „onaangename indruk" gemaakt, omdat dit, indien het bericht waarheid bevat, een schending der internationale diplomatieke privileges zou betekenen. Vernomen wordt, dat Roem zijn regering in Djakarta telegrafisch om nadere inlichtingen heeft verzocht en dat zij „de geëigende stappen neemt, indien het bericht wordt bevestigd.

De Hoge Commissaris, de heer Lamping, heeft vandaag bij het Indonesische ministerie van buitenlandse zaken zijn demarche over de kwestie gedaan. Aneta verneemt, dat de politie-inspecteur reeds zijn verontschuldiging voor dit incident heeft aangeboden.

ANARCHIE

Surabaja. — Vandaag zijn berichten binnengekomen over brandstichting en moorden in het gebied van Besuki in Oost-Java.

Ongeveer 80% van de tabaksoogst in Besuki is vernietigd door branden, die ongeveer 400 van de 430 droogschuren in dit gebied hebben vernietigd, zo vernam Aneta van betrouwbare zijde. De schade wordt geraamd op een waarde van 30 milioen rupia's aan tabak en tien millioen aan schuren.

Op verschillende plaatsen droegen de bandieten helmen met het hamer- en sikkel-embleem. In het gebied van Maesang heeft de communistische partij biljetten aangeplakt, waarin zij met de dood bedreigd worden, die bamboe of timmerhout aan de ondernemingen leveren. Volgens plaatselijke dagbladen zijn zeven Indonesiërs vermoord, omdat zij samenwerkten met de Nederlanders.

Vijfhonderd vijftig man van de mobiele brigade van het Indonesische leger zijn van Surabaja naar het gebied van Besuki vertrokken.

Met blijdschap en dank aan God geven we kennis van de geboorte van ons dochtertje

MARIA CAECILIA

A. A. Halman

C. M. de L. Halman - Palm

St. Elizabeth Gasthuis — Curaçao, 21 November 1950

K. V. P. — Podium

Begrotingsrede van de lijstleider der K.V.P. Mr. I. C. Debrot

Internationale verhoudingen

II

Sinds onheugelijke tijden was Curaçao commercieel met de landen in Caribie en naties van Noord- Zuid- en Midden Amerika verbonden. Deze handelsrelaties hebben de naam van ons eiland wijd en zijd een goedklinkende klank gegeven en de handelsrelaties, geschraagd door een expansieve en constructieve handelsgeest, heeft ons eiland ook welvarend gemaakt. Curaçaoenaars hebben zich in genoemde streken gevestigd en hier bekende namen, vervullen daar posities van hoog belang. Dit is niet alleen de zaak van Curaçao ten goede gekomen, maar is ook van een niet te onderschatten nut geweest voor Nederland zelf.

Curaçaoenaars op Consulaire posten.

Het is daarom verwonderlijk, dat tot op heden de invloed van ons eiland op de relaties met onze buitenlandse omgeving, slechts via de particuliere handel is geweest. Het is mij immers niet bekend dat belangrijke posten op Nederlandse gezantschappen of beroepsconsulaten ooit door Curaçaoenaars bekleed zijn. Het buitenlands beleid werd, ook wanneer het uitsluitend Curaçaose belangen betrof, hetgeen dikwijls het geval is in de omliggende landen, steeds **vanuit Den Haag gedecreteerd.**

Dit paste misschien onder de vroegere toestanden. Maar nu onze status in het koninkrijk ingrijpend veranderd is kan het niet meer worden geduld, dat over onze speciefieke aangelegenheden wordt beslist door personen, die geen of weinig interesse hebben voor ons gebiedsdeel en door personen, die weinig kennis bezitten van hetgeen hier te lande plaats grijpt. Ik kan niet inzien, waarom aan de verschillende Nederlandse legaties in de buurt geen Antillanen op verantwoordelijke plaatsen kunnen worden benoemd.

Moge onze mannen in diplomatieke fraseologie en diplomatiek steekspel geen geroutineerden zijn, deze achterstand is na enige tijd niet al te moeilijk in te halen en wordt ruimschoots goed gemaakt door de kennis van land, aard en taal der omliggende streken, zaken waar de vers overgeplaatste, in de den Haag opgeleide diplomaat, ten enen male vaak, niet altijd in tekort schieten.

In de sfeer van de nieuwe rechtsorde, in het licht van de gewijzigde verhoudingen en in een geest van de verworven autonomie moet ten spoedigst gezorgd worden, dat onze mensen die daartoe geschikt zijn geplaatst worden. Dit zal de Antillen en Nederland ten goede komen.

Caraibische Commissie

Een typisch voorbeeld van het passieve t.a.v. het landskind treffen, wij b.v. in de samenstelling van de staf van de Car. Commissie. Ofschoon de Antillen voor wat betreft dit gebiedsdeel, de meest gerede partij is, is geen enkel Antilliaan daarbij werkzaam.

Dit internationaal lichaam is nog veel te weinig een instrument van het betrokken deel zelfs dat geen lid is, en veel te veel een forum der Nederlandse Regering.

Dit mocht in de oude verhouding niet zo dwaas zijn, maar thans in de gewijzigde positie mag dit niet zo maar voortduren.

Ik hoop dat dit Statencollege bij het voteren van gelden voor het Internationaal lichaam C. C. zal bedenken dat het tot heden al te vaak ging, „bij U, over U maar zonder U". Wat mij betreft is het boven iedere twijfel verheven dat wij lid **moeten** zijn van de Caraibische Commissie. Evenmin als men in het particuliere leven zich afzijdig mag houden van het lidmaatschap van verschillende sociale instellingen, evenmin kan een land zich geheel onttrekken aan deelgenootschap van alle internationale lichamen. Zou men dit in kleine bekrompenheid doen, men zal zeer zeker schade lijden.

Dit klemt te meer nu de Antillen door de Interimregeling en straks in de definitieve status een praktisch geheel zelfstandige positie, binnen het Koninkrijk zullen bekleden. Men mag daarom niet kijken op het **ogenblikkelijk** nuttig resultaat.

Daarentegen moet men wel degelijk beseffen dat er geen „splendid isolation" meer bestaat. We hebben elkaar ook in het Caraibisch gebied, dat zich gaat ontwikkelen nodig; wij moeten er voor zorgen **erbij** te zijn om zelf onze stem te laten horen. Ik zeg met nadruk **onze** stem, door ons zelf uitgesproken en niet door figuren van buiten af, zonder medezeggenschap aangewezen.

Het moge waar zijn dat wij bv. op het ogenblik geen enkel voordeel trekken van het lidmaatschap van de Caraibische Commissie omdat wij de meeste zaken waarnaar zij nu streeft, reeds lang bezitten, omdat bovendien de belangen van de meeste andere caraibische gebieden in de landbouw liggen, terwijl de onze op industrieel terrein te vinden zijn, maar wij moeten paraat zijn, wij moeten weten wat in deze streken omgaat en dit kunnen wij alleen te horen krijgen **als wij erzelf bij zijn en daarom zou het volgens mij een onverantwoordelijke daad wezen thans uit de Caraibische Commissie te treden.**

Een geheel andere, maar uiterst belangrijke zaak is het feit **dat wij erop staan de leiding over onze aangelegenheden en onze delegatie zelf in handen te hebben** en vanuit de Antillen beslissen en niet vanuit den Haag. Dit past trouwens geheel in de opvatting van de Nederlandse regering zelf, die naar ik men onlangs nog aan de Kamers heeft medegedeeld dat onze positie niet meer in de internationale vakterminologie „afhankelijk" mag worden genoemd, want wij zijn geen afhankelijk gebied meer als bv. de Belgische Congo of Brits Honduras. Wij zijn een integraal, gelijkwaardig deel van het koninkrijk der Nederlanden met volledige bevoegdheid in eigen aangelegenheden.

De Caraibische Commissie die thans gevormd wordt door vertegenwoordigers van de Moederlandse Regering (Metropolitan Government) moet echter haar statuten veranderen, anders horen wij, de Antillen er niet meer in thuis en zouden wij ons tot mijn grote spijt ervan terug moeten trekken. Maar de huidige constructie met haar typisch „koloniale" verhoudingen om een populair woord te gebruiken, is voor ons althans, uit de tijd.

Ik hoop dat het landsbestuur bij de Nederlandse Regering erop aan zal dringen, binnen de kortst mogelijke tijd stappen te nemen tot aanpassing van de constitutie van de Caraibische Commissie aan onze gewijzigde Staatsregeling. Van deze aanpassing hangt het voortduren van ons lidmaatschap af.

Verhouding Nederland

Nij wij op weg zijn naar volledige autonomie en nu wij erop prat gaan een gelijkwaardig deel van het Koninkrijk der Nederlanden te zijn, is ook zaaks dat de grote massa het levend besef van onze nieuwe positie.

De mogelijkheden van controversen tussen de Antillen en Nederland zullen door inwerkingtreden der volledige autonomie geproduceerd worden, terwijl daarentegen de mogelijkheden om elkaar te leren kennen, begrijpen en waarderen tot het maximum moeten worden opgevoerd.

Nu de Antilliaans Nederlander ook staatkundig geheel gelijkwaardig is van de Europese Nederlander, is het ook terwille van het begrip hiervan van kardinaal belang, door opruiming van onderlinge misverstanden tussen de bewoners uit beide rijksdelen de weg open te breken tot een blijvende goede verstandhouding.

Deze verhouding onder beschouwing nemen is niet van gevaar ontbloot, enerzijds loopt men kans voor „Anti Macamba" te worden uitgemaakt, anderzijds krijgt men zeker te horen dat men „anti Curaçaos" is, terwijl de waarheid is, **dat men Curaçaoenaar is en pro Nederlands.**

De bron van veel vermijdbaar misverstand ligt m.i. voor een groot deel in het verschil van taal en in het niet kennen van eikaars taal en het balans neigt in deze om te slaan ten nadele van de Europees Nederlander.

Het is immers een bekend feit dat zeer vele Curaçaoenaars het Nederlands verstaan en spreken, terwijl daarentegen tot nu toe de grote groep Europees Nederlanders zich de moete **niet** getroosten de landstaal te leren en daardoor helaas al te vaak verstoken blijft van een begrip van land en volk, waar en waarmee ze samenleeft.

Deze tekortkoming kan en mag niet goedgepraat worden. Deze laksheid voert onwillekeurig tot isolatie en ze voert onherroepelijk tot wanbegrip. Immers als men de landstaal niet verstaat voelt men zich slechts veilig in isolement En zulke personen treft men aan bij particulieren en onder ambtenaren.

In het belang van de goede verhouding v.d. 2 Rijksdelen, in het belang van de personen zelf en van hun werk, lijkt het mij absoluut noodzakelijk dat werkgevers van hun uitkomend en uitgekomen personeel eisen dat zij zich binnen een bepaalde tijd in de taal des volks bekwamen.

Het is daarom verheugend te weten dat de grootste werkgeefster op dit eiland, sinds enige tijd, zoals in vele andere zaken, ook hierin is voorgegaan.

Het is mij nl. ter ore gekomen dat de C.P.I.M. cursussen in het papiament voor haar employés heeft ingevoerd. Het is mij ook bekend dat een zaak als Spritzer en Fuhrmann sinds enige tijd tweemaal per week les gaat geven aan haar personeel in het papiament.

Jammer is het daarentegen dat het gouvernement dit tot heden niet verplichtend heeft gesteld voor ambtenaren. Er worden ambtenarencursussen met min of meer succes in vele vakken gegeven. Van het meest essentiele, van de kennis van taal en volk, bestaat er echter geen verplichte cursus. Ik geloof echter dat de tijd gekomen is dat het Bestuur van de Nederlandse Antillen hieraan zijn aandacht schenkt en voor benoembaarheid tot verschillende functies, ook de eis van de kennis van het Papiament stelt. Dit is voor mij vanzelfsprekend; gaarne vernam ik de mening van het Bestuur hierover.

In verband met bovenstaande heeft het wel nut met nadruk vast te leggen dat de verbondenheid van de Antillen met Nederland geen probleem is, geen wens maar realiteit.

In tegenstelling tot Indonesie geschiedt hier de staatkundige en politieke ontwikkeling niet door felle revolutie, maar door een weldadige evolutie. Er kan verschil van mening bestaan over het tempo, maar er bestaat in ieder geval eenstemmigheid over het karakter en de wijzen van deze ontwikkeling. Bij ons hier geen dreigementen of chantage, maar overleg en begrip, vaak wel tegenstrijdige belangen, maar altijd ook gelijklopende wens om tot een oplossing te geraken binnen het Rijksverband.

Hier gelukkig in het algemeen geen uit haat gezaaid wantrouwen, maar eerlijke hoop bij de komende en meermalen spoedig toegezegde R.T.C.

Aan het welslagen van de R.T.C. is voor Nederland en voor de Antillen zeer veel gelegen. Het kan het voorbeeld worden van de wijze waarop een vroegere koloniale mogendheid thans op voet van gelijkheid met een vroegere kolonie onderhandeld.

Het zal ook het bewijs zijn van een goede verstandhouding en bereidwilligheid tot eerlijke samenwerking.

Wat wil de Katholieke Volkspartij?

Is het noodzakelijk, dat een Partij op bepaalde beginselen gebaseerd is?

Wanneer wij ons afvragen, in hoeverre een partij, gebaseerd op de „katholieke beginselen" noodzakelijk is, dan willen wij eerst de vraag onder de ogen zien, of het denkbaar is enige politieke partij te vormen zonder bepaalde beginselen.

Het komt ons voor, dat een duurzame politieke groepering — een politieke partij — uitsluitend ter verwezenlijking van bepaalde concrete wensen niet mogelijk is. Om de zaak tot het absurde door te trekken: het is onjuist en zelfs niet wel denkbaar, een politieke partij te vormen, die enkel beoogt het bouwen van een vaste brug, of het verkrijgen van autonomie, of het verstrekken van terreinen en putten aan haar leden.

Een dergelijke doelstelling zou geheel onbeantwoord laten de vraag, welk standpunt een dergelijke partij zou moeten innemen ten aanzien van de grote staatkundige vragen, die zich alle in min of meer verwijderd verband bewegen in de sfeer van het vraagstuk van de verhouding tussen enkeling en gemeenschap.

Ten aanzien van deze vragen zou iedere grondslag voor eensgezindheid in een dergelijke partij ontbreken. Zulk een partij zou haar staatkundige taak dan ook niet kunnen vervullen.

Iedere partij zal noodzakelijkerwijs ten aanzien van de grote staatkundige vragen stelling moeten nemen, zij zal haar volgelingen een bepaalde oplossing dezer vraagstukken moeten voorhouden. En zou er nu iemand zijn, die zou durven beweren, dat men de verhouding tussen enkeling en gemeenschap met al de daaraan vastzittende vraagstukken zou kunnen bepalen los van een bepaalde levensbeschouwing, los van een bepaalde visie op het wezen en het doel van de mens en van de gemeenschap, waarin hij leeft?

En wanneer dit zo is, moet dit dan niet tot de conclusie voeren, dat de leden van een partij, welke niet uitgaat van op een bepaalde levensbeschouwing gebaseerde beginselen, slechts door *opportuniteitsoverwegingen* tot eensgezindheid ten aanzien van deze vraagstukken kunnen komen?

Een partij, die geen beginselpartij zegt te zijn, mist ofwel de nodige basis voor eensgezindheid ten aanzien van de vragen, waar het op komt, ofwel zij heeft in werkelijkheid wel bepaalde beginselen, ook al ontkent zij dit nog zo zeer.

De beginselen zijn nu eenmaal — zoals wij boven uiteen zetten geen *negatieve* normen; integendeel, zij zijn de onmisbare *richtlijnen,* die in het gehele menselijke leven en dus ook op staatkundig gebied *positief* verwerkelijkt moeten worden.

Bij onze verhouding tot de andere partijen zullen wij gelegenheid hebben, naar het bovenstaande te verwijzen.

Is een partij, gebaseerd op „katholieke beginselen" steeds noodzakelijk?

Het is buiten twijfel een zedelijke eis, dat ieder katholiek er naar streeft, zijn beginselen op staatkundig gebied zo krachtig mogelijk te verwerkelijken.

Het is echter niet gezegd, dat dit onder alle omstandigheden nu juist moet geschieden door een eigen staatkundige groepering.

De plichten, die de katholiek op politiek gebied heeft, zijn immers duidelijk te onderscheiden in twee groepen:

1. Het vormingswerk, d.i. zich zelf en anderen het bewustzijn bij te brengen van de invloed, die de katholieke levensbeschouwing op de politiek moet uitoefenen.
2. Het electorale werk, d.w.z. de katholieken in staat te stellen, die invloed tot gelding te brengen door middel van volksvertegenwoordigers, die zich verbinden tot het uitvoeren van een principieel katholiek program.

Is een eigen vormingstaak onder alle omstandigheden noodzakelijk, het is daartegenover wel mogelijk, dat men op practische gronden meent in bepaalde omstandigheden de verwezenlijking der eigen beginselen beter in groter verband te kunnen verwerkelijken of handhaven.

In zijn bochure over „Het vraagstuk ener eigen politieke groepering van de Nederlandse Katholieken" heeft Prof. J. B. Kors O.P. hierop de aandacht gevestigd.

„Een groepering van katholieken als zodanig op politiek terrein is geen onmiddellijke eis van de katholieke levensbeschouwing. Deze eist van den katholiek, dat hij zich op politiek terrein laat leiden door de normen van de katholieke, zedenenleer met betrekking tot het gemeenschapsleven en bovendien dat hij naar vermogen tracht deze beginselen invloed te doen uitoefenen op het Staatsbestuur, wetend, dat zij alleen de juiste behartiging van het algemeen belang waarborgen .... Vandaar heeft zulk een politieke groepering ook niet *uiteraard* het karakter van noodzakelijkheid, zelfs niet van wenselijkheid".

Kiest K V. P. — Lijst 2. Nummer 1.

Onze derde candidaat, A. M. Smit, roept op tot strijd en overwinning

Wat voor de toekomst van onze gemeenschap nodig is.

Op ons vorig podium sprak de heer Smit over de gevaren, die de Christelijk democratische wereld in het algemeen en onze Antillaanse gemeenschap in het bijzonder bedreigen. Hij riep ook op tot tijdige en manhaftige strijd om deze gevaren te keren, omdat slechts zij die de energie bezitten problemen aan te pakken, kunnen hopen ze op te lossen.

Dit alles was echter slechts het negatieve deel van zijn betoog. T.a.v. de toekomst van onze maatschappij heeft hij zeer concreet omschreven ideeën te opperen, welke slechts door hardwerkende onbaatzuchtige mannen kunnen worden verwerkelijkt.

Hier volgen een dertiental proposities:

1e. De verhoudingen in het rijksverband, dus met Nederland, Suriname en straks met de verenigde staten van Indonesië.

2e. De inwendige verhoudingen in dit staatsdeel, dus tegen Curaçao, Aruba, Bonaire en de Bovenwindse eilanden, waarbij wij van mening zijn dat deze eilanden elkaar nog teveel nodig hebben om uit elkaar te gaan en dat er weliswaar verlangens naar zelfstandigheid bestaan maar dat die zelfstandigheid niet zover zal moeten gaan dat het in aller nadeel uit zal vallen. Er moet naar een verstandige oplossing gezocht worden die in het voordeel van elk der eilanden niet alleen moet zijn maar tevens in het belang van dit hele staatsdeel.

De gemoederen zijn nu weliswaar wat verhit om direct gunstige resultaten te kunnen verwachten, maar met redelijk, verstandig overleg en inzicht kan er werkelijk iets goeds tot stand worden gebracht. Een zeer voorname eis bij dat overleg zal zijn: dat de hoofden koel blijven.

3e. In het algemeen het aanpassen, waarnodig uitbreiden van bestaande wetten en verordeningen, zonodig invoeren van nieuwe, e.e.a. in verband met de nieuwe toestanden en nieuwe aspecten op velerlei gebied.

4e. Het onderhouden van vriendschappelijke relaties met het buitenland ter bestendiging en tot verdere bloei van handel, industrie en nijverheid, en ter verkrijging van een sociale en economische verdeling van producten met afzetgebied.

5e. Er moet een degelijke financiële basis worden gelegd voor 's lands financiën, mede in verband met de toekomst, die door enkele niet zo rooskleurig wordt gezien, en waarbij n.d.m. rekening gehouden moet worden met de vorming van een **behoorlijk** reservefonds.

Reeds meer dan twintig jaren duurt de welvaart voor Curaçao. Er is inderdaad geld belegt in gebouwen, schoien, wegen, woningen, watervoorziening e.d. maar een behoorlijk reservefonds, om moeilijke jaren op te kunnen vangen, is er niet. De pl.m. 4 millioen die er is moet vermoedelijk al gebruikt worden om de begr. 49 sluitend te maken, en dan.... weg reservefonds.

6e. Bevordering van klein industrie, handel, scheep- en luchtvaart met moderne accomodatie voor de middelen van vervoer, doch zulks economisch uitgebalanceerd opdat we de verantwoorde concurentie met het buitenland kunnen verdragen, **maar verder ook geen sprongen in het duister!**

7e. Het treffen van maatregelen t.b.v. **ordening van arbeid,** waarin plichten en rechten van werkgevers en werknemers worden vastgelegd, en waaraan zowel werknemers als werkgevers zich hebben te houden, als een noodzakelijk vereiste voor bestendiging en gestadige groei van economisch verantwoorde handel, industrie en nijverheid.

Slechts het zich **volledig** geven voor zijn taak, door **iedere** werknemer, zal ons uit de impasse kunnen helpen en gezonde concurentie mogelijk maken.

8e. Het treffen van maatregelen dat een juiste en gezonde verhouding tussen prijzen en lonen ontsta, en kan blijven bestaan, waardoor de bestaansmogelijkheid zowel voor de werkgever met zijn bedrijf, als voor de werknemer met zijn gezin, kan worden bestendigd, de toekomst voor beide partijen zekerder.

9e. Bevordering van een behoorlijke werktijdenregeling met rusttijden, maatregelen tegen de Zondagsarbeid en onnodig avond- en nachtwerk, een ander voor diverse beroepen. Wat we tegenwoordig op Curaçao zien gebeuren aan avond- en Zondagsarbeid, is ten hemelschreiend; het is arbeidsverspilling, onmenselijk en ergernisgevend op grote schaal en onsociaal. Het gouvernement dient hier ten spoedigste in te grijpen.

10e. Maatregelen ter bescherming van onze jeugd, van de Antillaanse jeugd, van onze kinderen, ook van Uw kinderen. Tegen alles wat de jeugdcriminaliteit in de hand werkt, tegen verspreiding van de slechte lectuur met alle schunnigheden die onze jeugd daarin wordt bijgebracht. Dat de overheid hier ingrijpt zo spoedig mogelijk is **allerdringendst** nodig. Moet daartoe het instituut voor jeugdige delinquenten worden uitgebreid, **vooruit dan maar.** Als er nu niet wordt in gegrepen, dan kan Curaçao straks een **vijfmaal** zo grote gevangenis bouwen voor de gevoigen, en die is dan misschien **nog te klein** Als de kinder en zedenpolitie zou mogen en kunnen spreken, de haren zouden U niet ten berge rijzen, maar van Uw hoofd vliegen!!

11e. Waar nodig verbetering van het onderwijs, uitbreiding en subsidiering van voorbereidend en hoger onderwijs, doorvoering van financiële gelijkstelling van openbaar en bijzonder onderwijs, opleiding van vakarbeiders waaraan Curaçao zo groot gebrek heeft, aanmoediging tot het kiezen van een ambacht; zowel de Ned. Antillen, als de werkgever, als de werknemer zullen daar wel bij varen.

12e. Er blijven nog zeer veel punten over, als woningbouw ook voor de kleine middenstand, oevervoorziening en verkeersoplossing (welke mi. al verkregen zou kunnen worden door bijkantoren van de diverse gouvernementskantoren zowel aan de Pundazijde als aan Otrabandazijde te vestigen waardoor honderdtallen van mensen niet gedwongen zijn om voor kleine betalingen of andere boodschappen bij het Gouvernement onnodig het verkeer rond brug, Brionplein en Punda op te voeren), gezondheidszorg in het algemeen, in zijn uitgebreidste vorm, betere watervoorziening, desnoods door het leggen van een zoutwaterleiding voor spoeleiding, aanleg van, althans bevordering van aanleg van wegen op z.g. particuliere terreinen, waar ook belastingbetalende inwoners van Curaçao wonen, doch waar wel de grondeigenaren de huren prompt wensen te ontvangen doch daarvan niets uit wensen te geven aan verbetering van de wegen waardoor aldaar wonende mede-inwoners van Curaçao verstoken moeten blijven van watervoorziening, riolering, verlichting, reinigingsdienst, e.d. Er zijn meerdere wegen om deze wantoestanden op te heffen, of te verbeteren. EEN is slechts nodig en voldoende en nog zovele andere.

13e. Maar.................. al dit schoons komt er natuurlijk niet allemaal vanzelf. Daarvoor is geld nodig dat wij door belastingen moeten opbrengen. En dat niemand graag doet, doch wanneer wij weten dat wij naar draagkracht worden belast en dat de gelden goed worden besteed, dan is er overheen te stappen, en daarom zal ook ons belasting stelsel moeten worden bestudeerd en herzien, waarbij ook al weer rekening dient te worden gehouden met kinderrijke gezinnen en minimum invoerrechten op de eerste levensbehoeften. Ons hele belastingstelsel zal dus moeten worden herzien, teneinde aan de ene kant de noodzakelijke uitgaven te kunnen opbrengen, en aan de andere kant deze lasten zo redelijk mogelijk op te leggen.

Daarom is het zo bitter jammer dat naar mijn mening in de afgelopen jaren zo gemakkelijk met dat geld is omgesprongen, en waar men thans mee zit om de zaak sluitend te krijgen.

Ik somde U een nog geenszins volledige reeks van onderwerpen op, die voor de Ned. Antillen van zeer groot belang zijn, en die niet mogen worden verwaarloosd. Zij zijn allen min of meer dringend. Van ieder op zich is een pracht studie te maken en ik moge het bestuderen dezer onderwerpen met warmte in de belangstelling van een studiecommissie onzer K.V.P. aanbevelen.

Wat ik hierboven opnoemde, geld uit de aard der zaak het meest voor Aruba en Curaçao, doch ook Bonaire en de Bovenwindse eilanden mogen niet worden vergeten.

Actie-Program van de Katholieke Volkspartij

Algemeen Maatschappelijke Belangen.

9. Vrijheid van Godsdienst en ... er eredienst.
10. De overheid bevordere de Zondagsrust en daardoor de mogelijkheid tot Zondagsheiliging.
11. Ten aanzien van het huwelijk erkenne men dat de echtscheiding een ramp is voor het gezin en de samenleving.
12. Uitvoering van de Katholieke beginselen op sociaal terrein volgens de Pauselijke encyclieken: Rerum Novarum en Quadragesimo anno.
13. Ontwikkeling en versterking van de volkskracht.
Goede behuizing is voorwaarde voor een gezond gezinsleven en een gezond gezinsleven is de basis voor een gezonde maatschappij. Goede behuizing is de beste bestrijding van de thans heersende kwalen, zoals uit-huizigheid, ontbinding der familie, gebrek aan spaarzaamheid, bederf der zeden, alcoholisme en toenemende verruwing.
Daarom diene met hoogste prioriteit boven al het andere een massaal bouwplan, annex krotopruiming, te worden uitgevoerd.
Daarom diene onverwijld een systeem geschapen te worden van familie-huisbezit, waardoor de woning het onvervreemdbaar eigendom van het gezin blijft.
Daarom diene de overheid doelmatige, soliede, aan land- en volksgewoonte aangepaste huizen te bouwen, om die op een praktische en economisch verantwoorde wijze aan het gezinshoofd in huurkoop af te staan.
Daarom diene de overheid te streven naar:
a. Bevordering van spaarzaamheid door overheidssteun bij het bouwen van een eigen woning evenredig te maken aan de kapitaalvorming van particulieren.
b. Het voeren van een belasting-politiek gericht op de bescherming van het grote gezin.
c. Het verschaffen van sociale en rechtszekerheid aan overheidspersoneel.
d. Bestrijding van woeker.
e. Opvoeding van de verwaarloosde jeugd.
f. Bevordering van lichamelijke oefening en het inrichten van sport- en speelterreinen voor de jeugd.
g. Het verlenen van ruime steun voor de opvoeding van lichamelijk gebrekkigen tot volwaardige leden van de maatschappij.
h. Systematische medische voorlichting ter bevordering van hygiëne en preventieve geneeskunde.
i. Intensieve bestrijding van TBC, geslachtsziekten en andere besmettelijke ziekten.
j. Aanstelling van een uitsluitend daartoe bestemde schoolarts en schooltandarts.
k. Instelling van een algemene gezinsverzekering tegen ziekten en de gevolgen daarvan.
l. Ruimere toewijzing van beurzen voor opleiding tot vroedvrouw en verpleegster.
m. Maatregelen tegen zedenverwildering en alles wat die veroorzaakt, o.a. pornografie, bioscoopgevaar, alcoholisme en prostitutie.
14. Aanmoediging van particulier initiatief door overheid bij oprichting van verenigingen tot nut van het algemeen, om te voorzien in de sociale, economische en culturele behoeften van de gemeenschap.

Aan alle Europese-Nederlanders

Laat het verleden een les zijn

Vele Europese Nederlanders, hier aangekomen hebben de situatie gauw genoeg bekeken.

Gewend als zij in Nederland zijn aan een partijen stelsel, waar het om de zaak en niet om de persoon gaat, voelen zij zich vreemd op het plaatselijk politiek terrein, waar het felle persoonlijke element overheerst, waar men elkaar vaak de lelijkste dingen verwijt en de kern van de zaak zelf onaangeroerd laat.

Vele Europese Nederlanders die de harde jaren van de oorlog onder benarde en moeilijke omstandigheden hebben meegemaakt zien met een zeker wantrouwen de ontwikkeling aan van het politiek toneel hier in de Antillen.

Zij lezen in de plaatselijke bladen verslagen over „leiders", over telegrammen in gezwollen taal, over op chantage lijkende beroepen op Kroon en Staten Generaal over dreigementen en ingezonden stukken e.d. en hun gedachten gaan terug naar de jaren in Nederland, toen de N.S.B. begon op te komen en toen na 10 Mei, de Mof met alle mogelijke lok- en dreigmiddelen satellieten trachtte te maken.

Onwillekeurig huiveren zij bij de gedachten aan die jaren, toen de zwakkelingen, halfslachtigen en karakterlozen met de vijand heulend, het „matereel" best hadden en de lakens uitdeelden.

Onwillekeurig krijgen zij wederom dat gevoel van verachting voor die „onvaderlandslievende schobbers", die met „Volk en Vaderland" ventten, die geuniformd en gelaarsd door de straten dreunden, of die als landwacht of te wel „Jan Hagel" de goede burgers het leven zuur trachtten te maken met dreigementen van verlies van een baantje of met belofte van een beter baantje tot het nationaal socialisme trachtten te bekeren.

Onwillekeurig kunnen zij hun verontwaardiging niet meer inhouden ten opzichte van die „labekakken" om een vulgaire term van de „Gil" te gebruiken, bij de gedachte aan die kleine burgermannetjes, die miezerige, mislukte ambtenaartjes, die terwille van de smeer overliepen naar de vijand.

Als zij nu de vele tam-tam beschouwen, die op ons eiland de laatste tijd door een zekere partij gemaakt wordt van de „bekering" van een of meer Nederlanders dan vragen zij zich in gemoede af: Waar gaat Curaçao naar toe?

Nog steeds kan hun gedachte niet af van die ruggegraatlozen in Nederland, die zich uit angst of uit „Streberei" bij Woudenbergsarbeidsfront aansloten — die het beruchte driehoekje opstaken en die achter de zwartrode vlag aansukkelden. Nog steeds kunnen zij de herinnering niet van zich afschudden aan de drogredenen, die de nieuwe collaborateurs tot hun verdediging plachtten aan te voeren: „Beter enkele goede burgers in de N.S.B., dan dat alle goede burgers zich afzijdig houden. Nu kunnen de „goede" elementen tenminste nog iets goeds doen.

Arme zielepoten! Wat hebben zij anders gedaan dan jongemannen helpen registreren en weg zenden naar Duitsland? Wat hebben zij anders gedaan dan Nederlands voedsel en producten helpen wegslepen naar Duitsland? Wat hebben zij anders gedaan dan Nederlanders helpen arresteren en fusilleren? uit welke groep deze „goed willende collaborateurs" voortkwamen en zij herinneren zich de N.S.B.ers uit hun eigen straat: dat hele kleine mannetje, dat in zijn zaak maar niet kon slagen, omdat hij de capaciteiten er toe miste — dat mannetje met moeilijkheden in zijn familie — dat burgermannetje, dat wrok koesterde tegen een bepaalde werkgever en nu de kans schoon zag om wraak te nemen — die machtshongerige, maar incapabele ambtenaar, die vooruit wilde — zonder prestatie — dat ambtenaartje, dat zich verongelijkt voelde — of de hooggeplaatste ambtenaar, die nog hoger wilde, of die bang was, dat hij zijn hoge post verliezen zou.

Ja, die is lang geleden, die nare tijd.

Jammer echter, dat de toestand hier op een eiland, waar iedereen het zo goed zou kunnen hebben zo sterk daaraan doet denken.

Maar gelukkig is het, dat zij zich ook herinneren, dat door de hele bezettingstijd heen één stem zich fel en fier heeft laten horen — één stem, die niet heeft gezwegen en juist op het critieke moment klonk om hun een riem onder het hart te steken.

Het was de stem der kerken, die stem van de katholieke aartsbisschop en de stem van de verenigde Protestantse Kerken. In verdrukking had men elkaar gevonden en was men sterk.

De Kerken, de R.K. Kerk voorop, hebben steeds gewaarschuwd en ondanks dreigementen deze waarschuwing herhaald.

De Kerken, en de R.K. Kerk voorop hebben de liefde tot het Oranjehuis en voor het Vaderland wakker gehouden en aangemoedigd — de confessionele groepen hebben hun sterke ruggegraat getoond.

* * *

Men trekt een paralel met hier — schrikaanjagende overeenkomsten, maar ook hoopgevende overeenkomsten.

De Katholieke Volkspartij is hier uit nood geboren. Er was nodig een principiële partij, om een dam op te werpen tegen groeiend rassisme tegen aanzwellend nationaal chauvinisme, tegen dreigende, kunstmatig opgevoerde anti-Nederlandse gezindheid.

Er was nodig een principiële partij, die de als heilig erkende rechten moest verdedigen op principiële gronden — die de rechten van werkgever en werknemer moest waarborgen.

Er was nodig een principiële partij, die de onder Nederlandse vlag heersende rechtszekerheid zou waarborgen, die al het goede door Nederlanders hier gebracht zou erkennen en verdedigen.

Er was een eerlijke, op overtuiging en idealisme gebaseerde partij nodig.

Zo ontstond de Katholieke Volkspartij.

De partij op de eerste plaats voor alle katholieken, maar ook in belangrijke mate de partij van allen, die het met recht en orde, die het Curaçao en Nederland wel menen.

De partij van de rechtszekerheid, de partij van de orde, Uw partij, Nederlander van welke richting ook.

De verkiezing en de propaganda

De Heer Procureur Generaal, om de rust van de gemeenschap te paren aan de gelegenheid voor de verschillende partijen om propaganda te maken, heeft bepaald:

1. **dat vanaf 27 November a.s de propagandisten van de vier lijsten 3 maal per week zullen mogen vergaderen, echter niet twee partijen in dezelfde wijk;**
2. **dat van 11 — 19 December, uitgenomen de Zondag er voor propaganda doeleinden in de straten gebruik gemaakt mag worden van luidsprekers, en wel van 10 — 12 'smorgen, en van 4 — 6 's middags van welke uren telkens door slechts één partij mag worden gebruik gemaakt;**
3. **dat op 20 December alle partijen hun beurt zullen krijgen. Welke beurt door loting als volgt is vastgesteld:**
   8 — 10 uur v.m. Democratische partij,
   10 — 12 uur v.m. Katholieke Volkspartij,
   1.30 — 3.30 uur n.m. Curaçaose Onafhankelijke partij,
   3.30 — 5.30 uur nm. Nationale Volkspartij;
4. **dat ieder der partijen 2 optochten mag houden n.l. één met auto's en één te voet.**

Kiest K.V.P. — Lijst 2. No. 1

Truman bestrijdt misvatting op zijn persconferentie

Washington — President Truman heeft Donderdag op zijn wekelijkse persconferentie gezegd, dat de Verenigde Staten nooit het voornemen hadden de vijandelijkheden tot China uit te breiden.

Hij verklaarde tevens, dat Acheson zijn ambt zou blijven bekleden. Volgens Truman worden de troepen der Verenigde Naties thans aangevallen van achter de veilige dekking van de grens, die wij eerbiedigen. De versterkingen van en de voorraden voor de Chinese communistische en Noordelijke strijdkrachten werden over de grens gevoerd en zijn afkomstig van gebieden, die veilig ten Noorden van de Jaloe liggen.

De Chinezen hebben voorgegeven, dat de verbondenen voornemens zijn de vijandelijkheden tot ten Noorden van de Jaloe voort te zetten en zeggen, dat zij de reden is van hun ingrijpen. Truman wees er op, dat herhaaldelijk verklaard is, dat de Verenigde Naties het conflict willen localiseren en dat zij haar strijdkrachten uit Korea zullen terugtrekken, zodra de toestand dit mogelijk maakt.

Truman zeide verder, dat hij zal blijven ijveren voor zijn Fair Deal-program. Hij ging niet in op de vraag, of hij zich in 1952 verkiesbaar zou stellen.

GORDON GRAY NAM ONTSLAG

Washington. — President Truman heeft het ontslag aanvaard van Gordon Gray als bijzonder adviseur van het Witte Huis. Gray is oud-minister van oorlog en opsteller van het eergisteren verschenen verslag over het plan-Marshall, waarin gepleit wordt voor voortzetting van deze steun na 1952. Truman heeft het ministerie van buitenlandse zaken verzocht aanbevelingen te doen voor de uitwerking van de wetgeving op basis van het rapport-Gray.

MEER GEZAG VOOR RAAD VAN EUROPA

Parijs. — De Franse Nationale Vergadering heeft met 353 tegen 184 stemmen een resolutie aangenomen, waarin de regering wordt uitgenodigd te streven naar vergroting van het politiek gezag van de Raad van Europa. De invloedrijke politieke leiders, die het standpunt weergaven van de ongeveer 300 afgevaardigden van de M.R.P., en de Centrum- en rechtse partijen, verklaarden zich bij het debat voorstander van een verenigd Europa zonder Engeland. De motie werd door alle regeringspartijen en enkele rechtse afgevaardigden gesteund. Alleen de communisten stemden tegen. De socialisten waren tegen elke regionale overeenkomst zonder Engeland.

ADENAUER WIJST VAN DE HAND

Bonn. — De West-Duitse kanselier, dr. Konrad Adenauer, heeft in een verklaring aan de hoofdredacteur van de persdienst van de Christelijk-Democratische Partij de op de conferentie te Praag door de Sovjet-Unie genomen besluiten als basis voor besprekingen der grote vier mogendheden over Duitsland, van de hand gewezen. Alleen de hulp van de Verenigde Staten kan West-Europa van de Sovjet-Unie redden, aldus Adenauer.

PLANNEN ALS VAN SCHUMAN ONDERSTEUND.

Straatsburg — De algemene commissie van de Algemene Vergadering van de Raad van Europa heeft Maandag met de noodzakelijke twee derden meerderheid besloten de Assemblée Woensdag een motie voor te leggen, waarin de vorming van „gespecialiseerde gezagsorganen", zoals het plan-Schuman bepleit, wordt gesteund.

Het door mej. Klompé, de rapportrice van de commissie, ingediende voorstel, waarin op de federatief gezinde landen een beroep wordt gedaan om onmiddellijk te beginnen met het samenbundelen van de defensie in een Europees leger en van de buitenlandse zaken onder een Hoge Commissie voor de buitenlandse betrekkingen, werd minder goed ontvangen, daar de commissie weigerde het voorstel betreffende de Hoge Commissie te aanvaarden en besloot de kwestie van de defensie tot Dinsdag uit te stellen, wanneer Duncan Sandys zal rapporteren over het werk van de subcommissie voor de defensie.

DE VLIEGENDE HOLLANDER MAAKT VEROVERINGEN.

Wie mocht veronderstellen, dat het over het algemeen mannen zijn die van het vliegtuig gebruik maken, vergist zich. Statistici van de K.L.M. hebben namelijk berekend, dat in de afgelopen vacantiemaand Augustus slechts 58% van de K.L.M.-reizigers mannen waren. 42% van de passagiers waren dus vrouwen en kinderen (respectievelijk 35% en 7%).

Volgens een recente studie ligt het percentage vrouwelijke luchtreizigers bij de geregelde luchtvaartmaatschappijen in de V.S., waar het vliegtuig meer nog dan elders tot een alledaags vervoermiddel is gaan behoren, over het gehele jaar beduidend lager dan bij de K.L.M., namelijk 24%. Dit is een duidelijk bewijs, dat de Vliegende Hollander bij de dames in de gratie is.

NIEUWS UIT NEDERLAND.

— Ondanks alle maatregelen, welke door de politie worden getroffen om het veilig verkeer in den Haag te bevorderen, stijgt toch het aantal vekeersongevallen. De afgelopen week boekte de politie 220 verkeersongelukken. De voornaamste oorzaak is het onvoorzichtig oversteken op drukke punten, geen voorrang verlenen en nalatigheid in het geven van richtingtekens.

Van de Boekenplank

VERSJES UIT DE OUDE DOOS

Op ons bureau liggen zes snoezige boekjes voor de jeugd. Touwtje springen, 'Allerlei van vroeger, Rijmpjes voor allen, Kingspelletjes, Afstel- en Balspelletjes en Sinterklaas, Kerstmis en Nieuwjaar. Met genoegen hebben wij in deze jeugdlectuur zitten bladeren en de dagen onzer jeugd kwamen weer voor ons. Wat zegt u van ' Ome Kor. Heeft een snor. En een sik. Rikketikketik.' En dan staat er op die bladzijde een gekleurde voorstelling van ome Kor, een goedlachse oude heer. De boekjes staan vol met aardige prentjes. Een lust om er naar te kijken. Speciaal voor Sint Nicolaas, Kerstmis en Nieuwjaar zijn er ook vrolijke liedjes.

Sinterklaasje op zijn paard,
Met zijn lange, witte baard,
Met zijn stafje in zijn hand,
Met speculaasjes in zijn mand,
Rijdt in 't schijnsel van de maan,
Heel stil op ons huisje aan.

En zo staat het vol in deze boekjes:

Spekke zwijntje
Pap voor 't kijndje
Brandewijn voor vaâr,
Gelukkig Nieuwjaar.

Met een mooie duidelijke letter gedrukt zijn het ideale boekjes voor de kinderen. De prijs (1.50 Ned. crt.) mag voor deze stevig uitgegeven boekjes geen bezwaar zijn. De uitgeversmij. N.V. G. B. van Goor Zonen deed uitstekend werk met de uitgave van deze leuke kinderboekjes.

PIEP, ZEI DE MUIS

Leonard Roggeveen schreef voor de kinderen een paar aardige boekjes. Keurig uitgegeven en met vrolijke wit-zwart tekeningen.

De vertellingen luiden o.a. Kip. Ik heb je!; Piep! zei de muis. Het leven is mooi; De Muis enz. enz. Een prettige grote letter maakt het de kinderen makkelijk bij het lezen. Het zijn vrolijke geschenken voor de komende feestdagen, waar de kinderen veel pleizier van zullen hebben. De uitgeversmij. N. V. G. B. van Goor Zonen, die zulk verdienstelijk werk verricht, bij het uitgeven van kinderboeken, is met deze uitgave op tijd gekomen. Bestelt eens boekjes uit deze Roggeveen's Dierenserie. U zult er beslist pleizier van hebben.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

De bewoners van het kleine stadje zijn tevreden, en daarom vrolijk, van een zacht karakter en dus vreedzaam. Sinds ongelukkige tijden woonden ze in een bescheiden hoekje der aarde onder goede heren, deels het rijke koorherenstift te Wesensteig, waaraan een groot deel der velden en weiden, akkers en bossen in het rond behoorde, en deels de Helfensteinse graven, die altijd mild bestuurden en gaarne van hun overvloed meedeelden. Ook nu kwamen de runderen, die op de feestplaats aan reusachtige spitten braadden, uit de kudde des graven, en de rode wijn, die bij de schietstand stroomde, uit de Helfensteinse slotkelders, om niet te spreken van de wagen vol broodjes, broden en worsten, die in de vroege morgen met een wit zeil bedekt uit de slotpoort naar Dozburg gereden was.

HOOFDSTUK II DE HOUTVESTERSWEDUWE

Onder de linden, welke de kerk beschaduwden, zat op een stenen bank de gildemeester Hans Rieter en keek op het vrolijk gedoe aan zijn voeten. Het Godshuis lag maar weinig hoger dan de feestplaats, maar toch hoog en verwijderd genoeg, om vandaar een ruim uitzicht te hebben. Daar onder dansten en speelden en zongen ze, alsof het leven louter scherts en vrolijkheid was. In de glans der Meizon vergaten ze de vorst en de nood van de winter, dachten ze nog niet aan de dreigende onweerswolken in de komende zomer.

„Zo alleen hier boven, gildemeester? Waar heb je je schoonzoon gelaten?"

Een krachtige hand legde zich op de schouder van de oude, en toen deze de ogen opsloeg, zag hij de smid Jacob voor zich, die met zijn hamerslagen de hele straat wekte.

In zijn donker lakens pak met de witte linnenkraag over de brede schouders geslagen. zag Mr. Jakob er zeer feestelijk uit. hoewel op de sterke handen. waarmee hij een hoefijzer brak zoals een ander een boterkoek. het dagelijks werk nog een schijnsel der herinnering had achtergelaten.

Zonder op een uitnodiging te wachten. zette hij zich naast Rieter op de bank. Deze beantwoordde de groet.

„God zegen je, buurman! Je vraagt naar Filip Amberg? Hij leidt zijn gast, een Ulmer koopman, op de feestplaats rond. Ik denk wel, dat die bewoner der rijkstad onze heerlijkheid armzalig genoeg zal vinden".

„Armzalig zegt ge, gildemeester? Wie kan het jagersfeest op de Dozburg armzalig vinden? Het is ver in het rond het schoonste feest en mag door iedereen gezien worden; er komen toch niet voor niets heren en gasten van heinde en ver toegestroomd. Wel begin ik ook zo zoetjesaan te vinden, dat het er voor enkele jaren frisser en vrolijker toeging .... Als ik daar nog aan denk hoe we als jonge kerels daar rondrolden op het grasveld. Men speelde, schoot, danste en zong, zolang men adem had en verzuimde ook niet zich de keel te laven met een krachtige slok! Ja, ja, dat waren schone dagen! Alsof het pas gisteren gebeurd was, zo herinner ik me nog het feest, toen onze genadigde heer graaf Ulrich, nog een jonge spring-in-het-veld, hoewel reeds een heel mooi beminnenswaardig heertje, daar beneden op de wei de dans opende met Geertrui van den houtvester, het schoonste meisje uit de hele streek. Ik zie haar nog voor me met haar ravenzwarte haarvlechten, wangen als rozen en het gehele aanminnige frisse zedige uiterlijk. Geen wonder, dat uw toen toekomstige schoonzoon Filip Amberg, zich bijna de ogen aan haar uitkeek en haar graag tot zijn vrouw zou gemaakt hebben, als ze maar zin had gehad. Neemt me niet kwalijk, Rieter! Dat was nog vóór Filip om uw Hanna kwam".

Een instemmend knikken van den oude bewees, dat hij den buurman niet onderbreken wilde.

Deze ging voort: „Een heel bijzondere is ze geweest en gebleven, die Geertrui, altijd stil voor zich heen, daarbij van een bijzonder, ongewoon karakter, nauwgezet als haar moeder, die de houtvester Bucher uit Italië moet meegebacht hebben en die ook nooit genoeg naar haar zin kon bidden en bedevaarten houden en ze heeft toch een donkere huid gehad als een zigeunerin en sprak een taal, die geen Cristenmens heeft kunnen verstaan".

„Op de huid komt het gelukkig bij God niet aan. Is niet één van de heilige Driekoningen zelfs een zwarte geweest? En wat haar spraak betreft, daar heeft die brouw niets aan kunnen doen. zó spreken ze toch allemaal in Italië, waar ze woonde. Ik heb haar goed gekend. Het was een vrome, door en door goede vrouw, maar de winter en de kou bij ons heeft ze niet verdragen en is vroeg aan longtering gestorven".

„Het was niet goed voor Geertrui, dat ze haar moeder verloor", haastte zich de smid het woord te nemen.

„De houtvester verkeek zich aan het meisje, behandelde haar als een kleine afgod en haar grootmoeder, de oude vrouw Bucher, gaf haar in alles der zin. Daarom hebben de oudelui er ook in toegestemd, dat Geertrui de straatarmen jager Hendrik de voorkeur gaf boven de rijken Filip Amberg".

„De jager Hendrik was een degelijk mens, en braaf, door en door braaf".

„En Filip misschien soms niet? Eens de knapste jongen uit het dal kan hij zich nu als veertiger, nog eerst laten zien. Een beetje heerszuchtig ja, en driftig, maar in de grond door en door goed. Ik geloof, dat een vrouw hem om de vinger kan draaien, als ze het er op aanlegt. Ik heb die Geertrui nooit kunnen begrijpen. Dat ze in haar jonge jaren zo zonder veel nadenken in het huwelijk getreden is, moet men haar niet kwalijk nemen. Velen doen niet anders. Dat ze nu echter op rijpe leeftijd, de flinke, welgestelde man, die naar haar dingt nu ze weduwe is, weer afwijst, gaat mijn verstand te boven ....

„Gelooft ge, dat ze het mij vertelt?" antwoordde Rieter. „Ze is een heel vrome vrouw. Het kan best zijn, dat ze haar weduwstaat God gewijd heeft en daarom van een nieuw huwelijk niets wil weten".

Jakob schudde afkeurend de machtige kop met de dichte, lichtblonde haren.

„Zulke geloften zijn voor kloosterlingen en niet voor lui, zoals wij. Het is aan u, gildemeester, om een verstandig woordje met de houtvestersvrouw te spreken. U, de vader van Filip's eerste echtgenote. kan het toch niet onverschillig zijn, welke vrouw in dat rijke huishouden komt. Daar is toch nog menig kostbaar stuk van uw Hanna bij: het fijne linnen, dat indertijd de afgunst van alle vrouwen uit ons stadje opwekte en veel duur gerij, waarmee ge ten koste van veel geld getracht hebt, uw enige dochter een passende uitzet te geven. En dan de kinderen: Marianne dat halfvolwassen meisje, dat noodzakelijk een moeder nodig heeft om haar te leiden en te onderrichten en die beste jongen Johan. Wat zal er van hen worden als ze een vreemde tot stiefmoeder krijgen, die geen liefde voor de kinderen heeft. Zo'n fijne trotse Ulmerin, gelijk men in ons stadje zegt?"

Nu stoof Hans Rieter op.

„Een Ulmerin — wel zeker, waarom ook niet?"

„Dan heeft Amberg u niet verteld, dat die jonge mens, die vandaag zijn karten kraag in het Geiszendal laat zien, zo te zeggen, van Ulm overgekomen is, om eens rond te kijken bij de man, die het oog op zijn zuster heeft".

„Neen, neen, zover is het niet, zover komt het ook niet, Jakob. Wat denk je toch wel? Filip Amberg en een Ulmerse, een Lutherse!"

De smid lachte, maar het was een bitter lachen.

Wie weet raad?

Wie weet raad met dát kind? Goed dat Tante haar neefjes en nichtjes niet zo lastig zijn, want anders kon ze er nog geen tien op na houden.

Tante had op half vier gewacht. Dat is: op het thuis komen van Moppy. En daar kwam ze eindelijk met haar tas over haar schouder, de haren door de war en een gezicht of ze van de prins geen kwaad wist.

„Dag, mama", zegt Moppy.

„Dag, kind", zegt Tante. „Ga je tas weg zetten en kom bij me, om je haren te doen, want je ziet er uit als een zigeuners kind".

Zo! Dat is een goede gelegenheid om niet alleen haar haren aan te pakken, maar ook om ze aan de tand te voelen.

En Tante kamt Moppy d'r haren en Tante begint:

„Tante Corry zegt, dat je vreselijk slecht schrijft, Moppy. En je maakt zoveel fouten, dat ze haast niet kan begrijpen, waar je het over hebt".

„Heeft Tante Corry mijn brief dan gekregen?" vraagt ze doodleuk.

„Dat weet Mama niet. Maar Mama heeft hem gelezen en hij ziet er heel lelijk uit. Als jij zo doorgaat, ga je van het jaar zeker niet over".

„Maar als Mama niet weet, dat Tante Corry hem heeft gelezen, hoe kan Mama dan weten, dat Tante Corry hem lelijk vindt?"

Tante begon in eens heel hard te kammen, dat die arme Moppy een schreeuw gaf van pijn.

„Moppy, je weet heel goed, dat je geen brieven moogt schrijven, als je het niet eerst aan Mama gevraagd hebt".

„Als Tante Corry het goed vindt, dan vindt Mama het toch ook goed?" vraagt Moppy en ze keert haar gezicht naar Tante toe, waarin twee dichtgeknepen ogen zijn.

„Hoe bedoel je dat, kind?" vraagt Mama maar. Het is gewoon verschrikkelijk; ze was begonnen met de idee Moppy eens een flink standje te geven, maar nu zit Tante zich zelf te verdedigen en ze zegt.

„Hoe bedoel je dat, kind?"

„Mama jokt", zegt Moppy en dat staat zo vast, dat ze daar niets meer bij zegt om duidelijker te maken, wat ze bedoelt.

„Foei toch, kind, hoe kun je zo iets lelijks zeggen. Mama's jokken nooit".

Maar Mama jokt wel! In ons Hoekje in de krant jokt ze tegen de jongens en de meisjes. Ze zegt, dat ze Tante Corry is en ze is helemaal geen Tante. Mama is Mama. Ik heb het tegen alle kinderen op school verteld".

Wie weet raad met dát kind? Dat vraag ik jullie. Tante heeft gezegd, dat ze nooit meer schrijven mag. Maar ze vroeg, wie dat zei: Tante of Mama. En toen heeft Tante maar gauw een strik in haar haar gedaan en gezegd, dat ze haar huiswerk moest maken en mooi schrijven, asjeblieft.

Nu weet Tante werkelijk niet, wat ze met Moppy doen zal:

Zeggen, dat ze Tante Corry is, maar dat Moppy het op school tegen niemand mag vertellen?

Moppy straf geven, omdat ze een brief schreef zonder dat haar Mama het wist? Tante Corry wil beslist niet hebben, dat neefjes of nichtjes brieven schrijven zonder dat hun Mama het weet.

En haar verbieden nog een brief te schrijven? Want alles bij elkaar: Moppy is Tante haar nichtje niet.

Wie weet raad? Misschien weten jullie nog iets anders. Tante moet toch alleen maar in Ons Hoekje Tante zijn, anders krijgt ze zeker ruzie met Oom Tom.

Weten jullie raad? Als je er iets op weet, moet je het volgende keer maar schrijven in je brief want je kent allemaal het spreekwoord wel:

„Goede raad is goud waard".

Ook voor je liefhebbende.

Tante Corry.

Hoe is die?

WOEKERAAR.

„Heb je wel eens geld geleend van Goldstein? Hij is een echte woekeraar. 's Winters vraagt hij 20 pCt. en 's morgens 25 pCt."

„Waarom 's zomers meer?"

„Omdat de dagen dan langer zijn".

VIEL VAN ZIJN STOKJE.

Onderwijzer: „Wie valt daar van de bank".

Karel: „Jan, meneer, en hij is dood ook, geloof ik".

Onderwijzer: „Jan, ben je dood".

Karel: „Nee, meneer, dood niet, maar ik viel wel van mijn stokje".

HET MONSTER.

De onderwijzer vertelde in de klas over de krokodil.

„Jullie moet goed opletten. Je kunt je niet indenken hoe 'n lelijk monster dat is, als je mij niet aankijkt".

VOOR HET NEEFJE IN HOLLAND.

Onderwijzeres: „Kinderen, ik heb van morgen een brief van Sinterklaas gekregen".

Jantje: „Juffrouw mag ik de postzegel hebben?"

EEN NAAST ELKAAR.

Sergeant: „Hoeveel kanonnen kunnen op een smalle weg naast elkander rijden?"

Soldaat: „Twee sergeant".

Sergeant: „Nee uilskuiken, op een smalle weg kan maar een kanon naast elkander rijden".

ZO SAAI.

Een heer, die heel saai vertelt:

„Daar stond ik dan. Vóór mij gaapte de afgrond".

Luisteraar: „Dat was hem niet kwalijk te nemen."

EERLIJK.

„Er zijn honderd manieren om geld te verdienen".

„Maar er is slechts één eerlijke manier!"

„Welke is die dan?"

„Zie je wel! Ik dacht wel dat jij die niet kende".

Rupert en het levende Speelgoed.

13. Rupert kijkt vriendelijk naar de twee speelgoeddiertjes. „Arme drommels, dat je bent", roept hij uit. „Jullie wilt dus enkel maar van iemand zijn! Wel, dat zal gebeuren. Ik roep al mijn vriendjes bij elkaar en dan gaan we ...." Hij houdt plotseling op, want Sylvia is op de stemmen af gekomen, en nu ze de giraffe en het nijlpaardje ziet, haalt ze het fluitje uit haar zak. „Hè, niet fluiten voor je alles gehoord hebt", zegt Rupert en holt hard naar toe. „Kom horen wat er gebeurd is en dan moeten we beslissen wat we zullen doen".

14. Sylvia raakt opgewonden over het verhaal, dat ze te horen krijgt. „Maar hoe is het mogelijk, dat speelgoedderen zoals jullie kunnen lopen en praten?", vraagt ze. Het nijlpaardje loopt op haar toe. „In de winkel van het kasteel is iedereen vol van de toverkracht van het Kerstmannetje en daarom zijn we allemaal levend", zegt hij. „Als hij ze met Kerstmis aan de kinderen geeft, haalt hij eerst de toverkracht er uit en dan worden ze gewoon speelgoed. Hij heeft ons niet zien weggaan en daarom heeft hij onze toverkracht niet weggenomen. Maar ik ben bang, dat de boeman ons mist, want Rupert zegt, dat hij ons aan het zoeken is".

15. Rupert heeft al gauw zijn plannen klaar. „Ik zal mijn best doen morgen een paar vriendjes bij elkaar te trommelen", zegt hij. „We zullen dan speciaal voor deze twee bij elkaar komen en hen laten kiezen van wie ze willen zijn. Ik ben er zeker van, dat mijn moeder ze vannacht zolang wel in ons huis zal laten slapen". Sylvia vindt dat een reuze plan. Rupert neemt dus afscheid en loopt op een drafje naar huis met de giraffe en het nijlpaardje, die vrolijk naast hem voorthuppelen.

16. Moeder Beer vroeg zich al af, wat er toch met Rupert gebeurd kon zijn sinds hij wegging om het speelgoedvliegtuig te zoeken. Juist toen ze naar de deur toe ging, vloog die open en daar kwam Rupert binnen, vergezeld van zijn twee vreemde dieren. „Wat heb je nu mee gebracht?", roept ze uit. „Ik dacht dat je de boeman ging zoeken?" Rupert lacht van voldoening. „Die zocht ik ook en ik heb hem gevonden", zegt hij. „En deze twee heb ik meegebracht om ze uit zijn handen te houden". En hij glimlacht omdat zijn moeder zo'n vreemd gezicht zet.

Een nieuwe encyclopaedie van de Nederlandse Antillen

Dr. Ds. A. J. C. Krafft vertelt over een mooi initiatief

Dr. Ds. A.J.C. Krafft hield 16 November in Hotel Americano voor de Rotaryclub de volgende toespraak:

Hij beschouwt het als een voorrecht om in een kring als deze over het ontstaan van de Stichting: „De Encyclopaedie der Nederlandse Antillen" te spreken en over haar werkzaamheden.

Voorgeschiedenis

Reeds jarenlang hadden enige prominente figuren het plan opgevat om in Nederland een tweede druk van de Encyclopaedie van Nederlands West-Indië te laten verschijnen. De oude Encyclopaedie eindigt in het jaar 1917. Juist na 1917 krijgen we de grote veranderingen in de Antillen door de komst van de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij en van de Lago.

De uitgever Martinus Nijhoff te Den Haag durfde een tweede druk niet aan, indien niet vooraf een belangrijke som werd gestort. De schrijvers zouden geen honorarium ontvangen. De foto's moesten kosteloos worden ingeleverd. Er was evenwel nog een andere moeilijkheid. De geleerde heren in Nederland konden geen eenstemmigheid verkrijgen over de wijze van uitgave. Een groep wilde de oude editie herzien, een andere groep wenste een totaal nieuwe uitgave met Suriname en de Nederlandse Antillen bij elkaar.

Dr. Ds. Krafft wist een groep Curaçaoenaars achter zich te scharen, zoals Dr. W. Ch. de la Try Ellis, Dr. W. J. Goslinga, de Heer N. van Meeteren, Pater Latour en anderen, om te komen tot een aparte uitgave van de Nederlandse Antillen, zonder Suriname. Volgens hen zijn de Antillen en Suriname twee antipoden. Er zijn vele verschillen van deze gebreden op te noemen op elk terrein. De Antillen vormen een eilandenrijk en Suriname is een deel van het grote vasteland van Zuid Amerika.

Curaçao en Aruba zijn thans industrie-eilanden en Suriname in de allereerste plaats een landbouwstaat. De bevolking, de fauna, de flora, de economie, het klimaat, vrijwel alles is anders.

Op grond hiervan moeten wij onze eigen weg inslaan.

Deze gedachten is langzamerhand de juiste bevonden. De Surinamers willen nu ook een eigen Encyclopaedie uitgeven, daarvoor hebben zij subsidie aangevraagd bij de Stichting voor de Culturele Samenwerking tussen Nederland, Indonesië, Suriname en de Nederlandse Antillen. Zij hebben die dan ook toegezegd gekregen. Door de splitsing der werkzaamheden is het mogelijk, dat over vier á vijf jaar West-Indië twee prachtige encyclopaedieën zal bezitten, één van Suriname en één van de Antillen.

De wens is, dat elke encyclopaedie **drie delen** zal bevatten.

Besluit van de Redactie-Commissie van „Oranje en de zes Caraibische parelen".

Door het succes, het welk de Redactie-Commissie van „Oranje en de zes Caraïbische parelen" geoogst heeft van haar uitgaven — het Gedenk- en het Platenboek — besloot zij door te gaan met verdere publicatie's.

De Commissie heeft bij monde van een deputatie Z.K.H. Prins Bernhard, toen Hoogstdezelve hier vertoefde, van haar voornemen verwittigd, waarop Z.K.H. onmiddellijk daarop antwoordde, dat Hij het plan om te komen tot de uitgave van een Encyclopaedie ten zeerste toejuichte. De oud-gouverneur Dr. P. A. Kasteel en de tegenwoordige gouverneur Ir. L.A.H. Peters zijn beide warme voorstanders voor genoemde uitgave.

Voordat de Redactie-Commissie overging tot het oprichting van de Stichting van: „De Encyclopaedie der Nederlandse Antillen", is de secretaris bij de Heer H. van Drimmelen op bezoek geweest en heeft hij gepleit voor een Encyclopaedie van deze eilanden. Het resultaat was, dat de Directeur na korte tijd hem mededeelde, dat de Directie een bedrag van ƒ 6000 ter beschikking wilde stellen als bijdrage in de kosten verbonden aan de samenstelling en uitgave van genoemde Encyclopaedie.

De secretaris bezocht vervolgens de Heer John Menge, Directeur van de Curaçaose Handel-Maatschappij, toen hij hier vertoefde in verband met het huwelijk van zijn geliefde dochter. De Heer Menge draalde geen ogenblik en zei, dat hij de Commissie zou verrassen met een mooie gift. Op 16 October de dag van het zestigjaar bestaan van deze maatschappij, werd de Voorzitter een chequue van ƒ 2500 ter hand gesteld.

Toen de secretaris niet meer twijfelde aan de hulp, die hem zou worden geschonken, was het ogenblik aangekomen om over te gaan tot de vorming van een Stichting. Om subsidie te verkrijgen is een Stichting een betere instelling dan een commissie. De notaris Mr. E. Cohen Henriquez bood geheel belangloos aan de statuten op te stellen; de stichting was 12 Juli 1950 een feit geworden.

De oprichters zijn: Dr. W. Ch. de la Try Ellis, Dr W. J. Goslinga, N. van Meeteren, P. H. Hartz, C. Casiano, S.A.L. Maduro, W.F. G. Mensing en Dr. Ds. A.J.C. Krafft De wens van het Bestuur was om een Curatorium naast zich te hebben. Tot het Curatorium behoren reeds: 1. Mr. Ir. F.J.D. Proper, 2. J.M.L. Maduro, 3. C. N. Winkel, 4. J. Alvarez Correa, 5. Frater M. Radulphus, 6. P. Th. Spencer Krafft. 7. Frater Arnoldo, 8. Mr. L. C. Kwartsz, 9. Dr. J. Hartog, 10. L. D. Gerharts. Nieuwe leden van het Bestuur zijn Dr. J.E.M. Arends van Aruba en Pater M. Latour.

Financiën

Voor de uitgave van een Encyclopaedie is veel geld nodig, zonder financiën beginnen we niet veel. Op grond hiervan is Dr. Ds. A.J. Krafft — geheel op eigen kosten — met de vacantie naar Nederland gegaan om besprekingen te voeren met de Sticusa te Amsterdam. Het resultaat der besprekingen in het bijzonder met Prof. Dr. R. van Lier, het Hoofd van de Afdeling De West, was, dat de Stichting kon rekenen op ƒ 15.000 (Ned. C.) te vervallen op 1 Jan. 1951 en op nieuw ƒ 15.000 (Ned. Cour.) te vervallen een jaar later.

De uitgever, de firma Nijhoff te Den Haag, berekende voor elk deel ƒ 30.000 (N.C.) drukkosten. Indien de Stichting kan beschikken over ƒ 20.000 (C.C.) dan kan zij overgaan tot de uitgave. — Zij bezit reeds ƒ 11.500 (ƒ 6000.— van de C.P.I.M., ƒ 2.500 van de Cur. Tr. Cy en ƒ 3000 van de Redactie-Commissie van „Oranje en de Zes Caraïbische parelen.) Zij heeft dus nog een bedrag van ƒ 8.500 nodig. De Stichting heeft het vertrouwen, dat dit bedrag haar geschonken zal worden. Voor elke bladzijde druk zou de Stichting de schrijver van een artikel met ƒ 5 willen vergoeden.

Wijze van uitgave

De uitgave is geheel vastgelegd bij Martinus Nijhoff. De delen zullen precies gedrukt worden als de nieuwe Winkler Prins. Ze worden verlucht met totaal ruim duizend foto's. Ook gekleurde foto's worden opgenomen om de delen aantrekkelijk te maken en de foto's worden tussen de tekst geplaatst.

Het eerste deel kan over twee jaar gereed zijn; het tweede over vier jaar en het derde over vijf jaar. Het eerste deel loopt van a tot h. het tweede deel van h tot p en het derde tot z, hierbij wordt een klapper gevoegd. Elk deel zou ruim vijf honderd bladzijden tellen en elk deel zou dertig gulden moeten kosten.

Wat zal de Encyclopaedie ons brengen.

In de Encyclopaedie zal men alle belangrijke onderwerpen behandeld vinden, waarvoor men anders vele boeken zou moeten naslaan. Alle onderwerpen moeten verantwoord en objectief zijn, daarom worden de artikelen met de naam van de schrijver ondertekend. Onder de artikelen zullen de bronnen aangegeven worden.

Het eerste deel zal als het ware een flora-, fauna- en geschiedenisboek zijn, omdat deze onderwerpen uitvoerig in dit deel behandeld zullen worden.

Het tweede deel zal een geologisch-, geografisch, agrarisch-, literair- en paedagogisch boek worden en het derde deel zal bevatten het papiamentu, veeteelt, visserij, vruchten, verenigingen en waterleiding om maar een paar onderwerpen te noemen.

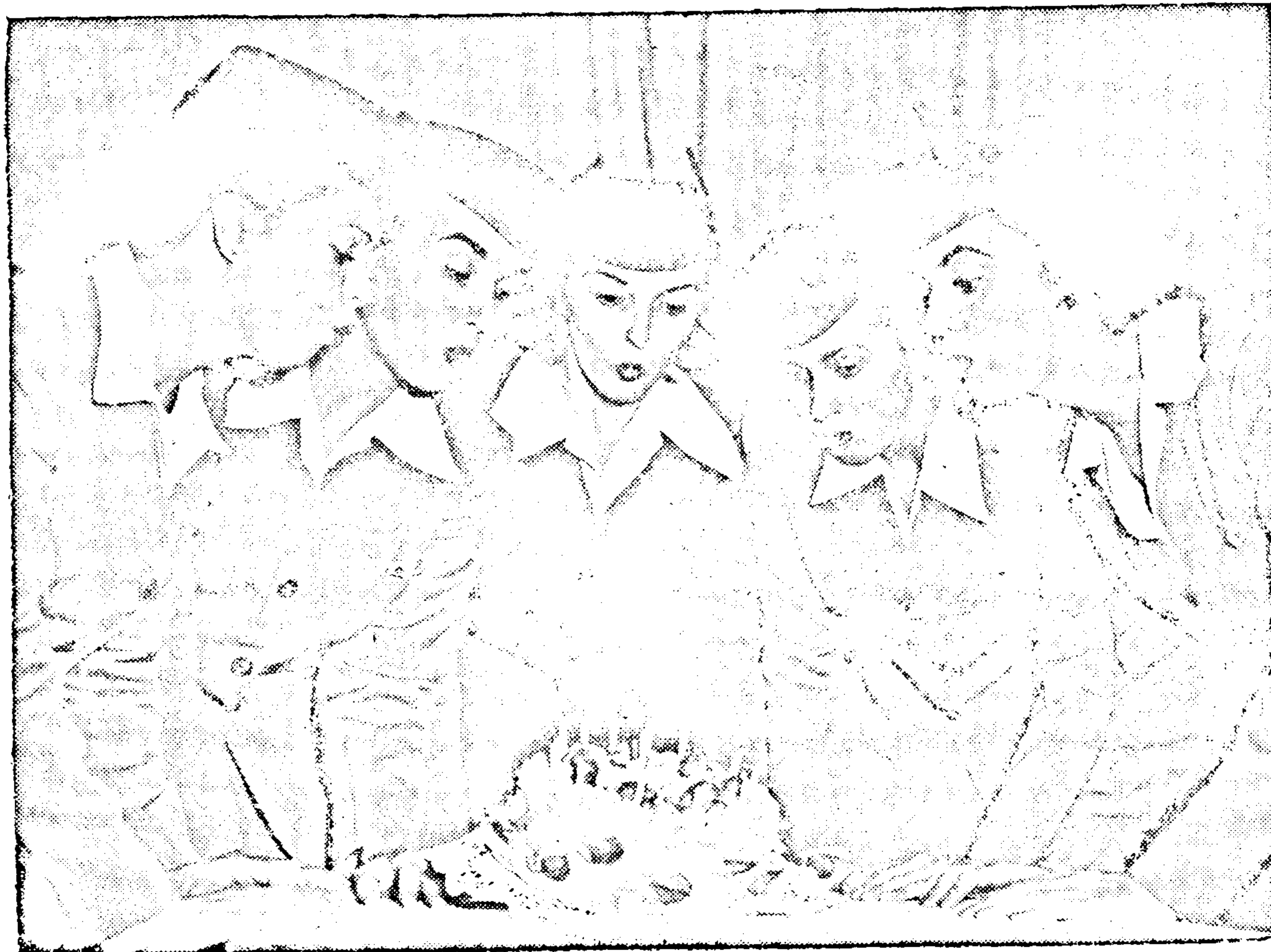
De Encyclopaedie zal blijken een vraagbaak te zijn voor velen, want tal van lijsten komen er in voor als alle gouverneurs, alle plantages, alle industrieën. Kortom de driedelen zullen een bron van wetenschappen omsluiten.

Waarom nu beginnen met de Encyclopaedie?

Op dit ogenblik leven wij in een tijd zo als vroeger in Nederland was — n.l. in een Renaissance tijd. Wij beschikken thans over mannen met grote bekwaamheden. We hebben knappe historici, geleerde biologen, geologen en geografe, we bezitten kenners van de folklore, muziek, en dans, we kunnen wijzen op goede sportliefhebbers, op begaafde doktoren, politici en schilders of schilderessen. Het geld is dank zij de aanwezigheid van de C.P.I.M. nog aanwezig. Wij kunnen nu nog wat extra aanschaffen, daarom moeten wij nu tot daden overgaan.

Beroep op alle bewoners van de Antillen.

Het Bestuur van de Stichting doet daarom een beroep op alle bewoners van de Antillen om mee te werken tot de uitgave van een Encyclopaedie van onze eilanden, die over een paar luttele jaren geheel zelfstandig zullen zijn. Een Encyclopaedie is een cultureel product, laten wij samen dit opbouwen tot heil van onze gemeenschap. De heer S.A. L. Maduro, onze ijverige penningmeester, zal gaarne uwe gaven tegemoet zien.

NIEUWE STEWARDESSEN VIEREN 23STE GEBOORTEDAG VAN P.A.A.. — Vijf stewardessen van de P.A.A., die juist haar opleidingscursus hebben doorlopen, vieren de 23ste geboortedag van de eerste internationale luchtlijn door het uit uitblazen van de kaarsjes op de verjaardagstaart. P.A.A. maakte zijn eerste vlucht op 28 October 1927 van Key West in Florida naar Havana op Cuba. Dat was het begin van een wereldomvattende luchtnet.

Het Suffisantdorp nam afscheid van de Oranjedassers

Op Dinsdagavond j.l. was het een waar afscheidsfeest in de Surinamers-club in het dorp. De groep maakte een laatste rondmars door de modderige straten van het dorp en kwam om 6.45 uur in de club aan alwaar een grote schare landgenoten aanwezig was om van de groep afscheid te nemen. Precies om 7 uur opende Hopman Dundas van groep 5 de avond en heette de groep en de aanwezigen welkom. Vervolgens wordt het Surinamse 'Trotse Stremen' ten gehore gebracht.

De Hopman sprak de groep vervolgens in welgekozen woorden toe en prees daarbij vooral de goede prestaties, goede geest en discipline, die er in de groep heerst. Moge Uw kort verblijf, aldus Hopman Dundas, voor de Padvinderij op Curaçao een stimulans zijn om de Padvinderij alhier groter te maken, vooral noem ik deze groep als voorbeeld voor mijn groep om de inspiratie, die ze te pakken heeft, ook te blijven volgen, opdat groep 5 mag bloeien groep 2 gelijk.

Vervolgens trad de dorpsvoorzitter de heer W. van Rijn voor de microfoon en heette eveneens de groep bij titels en benamingen een hartelijk welkom toe en gaf een uiteenzetting wat de avond beoogde n.l., dat wij hier in de club te samen zijn gekomen om van onze landgenoten Padvinders afscheid te nemen. Dat wij dit afscheidsfeest niet houden in onze dorpstoneelzaal, die groter is, is te danken aan het feit, dat wij het hier in de club aangenamer vinden; het meer huiselijker en intiemer is en niet te vergeten, dat wij dit afscheidsfeest moeten vieren op een stuk Surinaamse bodem in den vreemde.

Spreker dankte de directie van de C.P.I.M./C.S.M. voor de vele waarderende medewerking, die de groep gedurende haar verblijf hier van de maatschappij heeft mogen ondervinden. Een bijzondere dank had hij voor de heer H.C.J. Nieuwenhoff, chef van de afdeling arbeidszaken, die bij elk verzoek ten behoeve van de groep een gewillig oor had. Hierna introduceerde spreker een toneel groepje, dat bestond uit amateurs dorpsmeisjes en heren onder leiding van Mej. Vera Leuden, van wie het initiatief uitging om de groep met enkele voordrachten en zangnummers te ontvangen. Het toneelgezelschapje faalde hierin niet, want de verschillende nummers, die ten beste werden gegeven oogsten veel bijval. Na deze vrolijke groep amateurs volgde een korte pauze, waarbij de droge kelen werden gelaafd met koude dranken.

Na de pauze trad het officiële gedeelte van de avond in n.l. het geschenken aanbieden aan de groep. Hopman Dundas reikte namens groep 5 Hopman de Vries een keurig schilderstuk aan, waarop een verkenner van groep 2 en 5 staan afgebeeld, de hand drukkend ten teken van een hechte broedersschap tussen de beide groepen.

Dit schilderstuk werd vervaardigd door de heer E. Douglas. Ook reikte hij aan de aanvoerder van het Padvinderselftal verkenner Labady een voetbal en 'n pomp aan, voor de goede prestatie geleverd op het voetbalveld tegenover zijn groep. Deze geschenken reikte de Hopman aan met enkele woorden van humor zoals men, dat van hem gewoon is.

De dorpsvoorzitter had vervolgens de aangename taak om namens de dorpsbewoners enkele geschenken aan te bieden, hetgeen hij gepaard deed gaan met enige toepasselijke woorden. Enkele dames overhandigden de geschenken aan Hopman de Vries.

Aan de groep werden aangeboden twee speren, twee sandows, voor junioren en senioren, een discus, een doos met Basketball-truien en een Basketball. Ook de korfbalvereniging „Myob" liet zich niet onbetuigd en maakte de groep een Basketbal en een pomp ten geschenke die werden aangeboden door de oprichtster van „Myob" Mej. Vera Leuden.

Mevr. G. van Rijn bood ook een geschenk aan, aan leider de Sanders, voor diens prestaties op het atletiekveld. Mevr. Alburg bood aan Hopman de Vries eveneens een geschenk aan.

Na deze geschenken aanbieding dankte Hopman de Vries die zeer verrast bleek te zijn namens de groep voor de vele waarderende geschenken en voor het goede onthaal, dat hier allerwege aan de landgenoten is ondervonden.

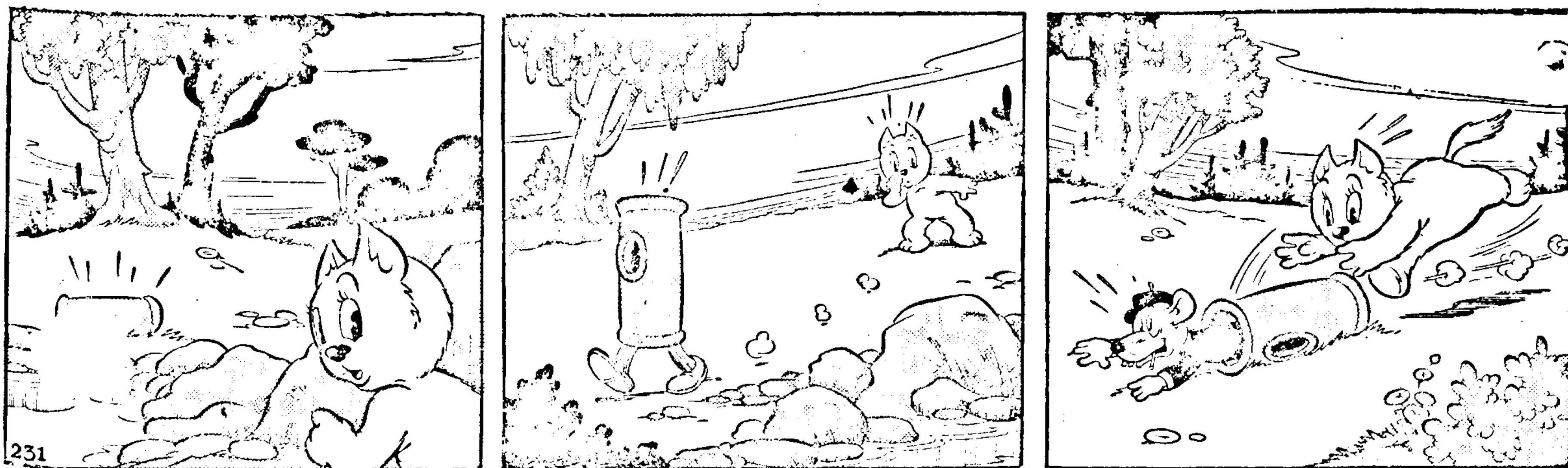
Een bijzonder woord van waardering had hij voor de directie van de C.P.I.M./C.S.M., voor de vele blijken van medeleven, onthaal en faciliteiten genoten van de Maatschappij. Hij besloot zijn korte toespraak met een woord van dank aan de dorpscommissie, die zich de moeite getroost heeft om de groep een onvergetelijke tijd te bezorgen in het dorp. Als waardering, voor de zeer leuke geslaagde avond bracht het zangkoor van de groep enkele zangnummers ten gehore en buurman met z'n mopjes was van dit gezelschap de attractie.

De avond werd verder besloten met een uurtje dansen, waarbij de overvloedig koude dranken en gebakjes de kelen passeerden, die de leden van de commissie als hun bijdrage aan deze avond gaven.

Om 11.45 uur kwam er een einde aan een ware afscheidsavond, die nog lang in het geheugen zal blijven. Het verdient nog vermeld te worden, dat door Mevr. J. Grunberg een wonderlijk afscheidslied werd gecomponeerd, dat door het neelgezelschap werd gezongen. En zo nam Surinamedorp „kleine Surinaam" op Curaçao afscheid van de Oranjedassers.

755

Tom Poes en het Monster van Loch Ness

Tom Poes liep in nadenken verzonken het meer verder langs. „De oude Schot heeft er dus nog meer onderzoekers bijgehaald!" dacht hij. „H'm, hij schijnt heer Bommel en mij niet genoeg te vertrouwen. Zeker bang, dat wij dat monster zullen laten ontsnappen! Hij moet het zelf weten ik geloof alleen maar niet, dat zijn oude prof erg nuttig is wanneer men een monster wil vangen!"

Op dat moment kreeg Tom Poes een eind rioolbuis in het oog. Het lag rustig en stil aan de oever van het meer lag. Op zichzelf niets bijzonders zou men zo zeggen; de meeste rioolbuizen liggen heel rustig als men er niet aan komt. Ik zou dan ook niet over dit voorwerp begonnen zijn wanneer er niet op een gegeven moment een paar beentjes onder te voorschijn waren gekomen. En wat meer is, de beentjes gingen op de grond staan, de rioolbuis rees overeind en begon te wandelen met luchtige, trippelende passen. Tom Poes zou Tom Poes niet geweest zijn, wanneer hij dat had laten passeren. Na de eerste schrik vermande hij zich, sprong op het drentelende aardewerk af en wierp het om. Er kwam een vreemd klein mannetje onder te voorschijn, dat een beetje schichtig rondkeek en toen vriendelijk begon te glimlachen.

„Hallo!" zei hij. „Tom Poes hè? Ik ken je wel. Hoe maak je het?"

„Best!" zei Tom Poes. „Dank je. Maar wat ben jij er voor een? Waarom zit je in een rioolbuis?"

Dr. Hartog en cultureel leven op Aruba

Wanneer men iets krijgt waar men erg prijs op stelt, b.v. een antiek of een schilderij, dan spreekt men van een waardevolle aanwinst. Zo zouden wij Dr. Hartog, de bibliothecaris van de leeszaal een waardevolle aanwinst willen noemen voor het culturele leven op Aruba.

Wij behoeven slechts de biblioteek binnen te stappen en wanneer we deze weer verlaten dan zijn we trots, omdat Aruba zulk een bibliotheek in zulk een korte tijd heeft gekregen. De boekenschat is enorm uitgebreid, de leeszaal zelf met de goedverzorgde leestafel zijn regelmatig en 's avonds geheel bezet. Dit is het werk van Dr. Hartog die er iets aantrekkelijks van wist te maken. Dr. J. Hartog en echtgenote zijn reeds geheel ingeburgerd op Aruba. In het begin wekte het wel wat bevreemding wanneer we hem met zijn slotje en paraplue zagen lopen, maar we zijn er nu reeds gewoon aan. Wanneer we hen beiden op hun vele wandelingen ontmoeten, die ze maken, dan wisselen we een groet en hebben tijd voor een praatje.

Dat het culturele leven van Aruba ook buiten Aruba wel belangstelling trekt, blijkt uit de verschillende aanvragen, die Dr. Hartog krijgt. Zo ontving hij van de Redactie van de Katholieke Encyclopaedie het verzoek om te schrijven over het personeel in de Antillen.

Aan dit verzoek werd gaarne voldaan, terwijl Dr. Hartog tevens een uitvoerige beschrijving leverde over het bibliotheekwezen in de Antillen. Van het Orgaan van de Pan American Union ontving hij via de Caraïbische commissie het verzoek een artikel te schrijven over het bibliotheekwezen in de Antillen. Maar Dr. Hartog schrijft niet alleen, iedere maand geeft hij voor de KRO het West Indische Commentaar. Dit wordt door Padu Lampe op gramofoonplaten vastgelegd en zo naar Holland gestuurd. In dit alles is Mevrouw Hartog-Wouters de rechterhand van haar echtgenote, ook zij spreekt regelmatig voor de KRO over het West Indische Vrouwenleven. Mevrouw Iterson van de Huisvrouwenvereniging in Nederland die zulke „sensationele" onthullingen deed over het leven van de Huisvrouw in de West, zal hiervan zeker iets kunnen leren en in Nederland krijgt men de indruk — door de lezingen van Mevrouw Hartog, — hoe het werkelijk is.

Wij hopen, dat Dr. Hartog en gade nog veel voor de Arubaanse cultuur zullen doen, Aruba zal hen daarvoor dankbaar zijn.

MIDDEN- EN ZUIDAMERIKA

BRAZILIE — ARGENTINIE

Rio de Janeiro. — Het Braziliaanse dagblad „Diario Carioca" heeft beweerd, dat de Argentijnse regering een groot propagandaplan financiert om de Peronistische doctrine door geheel Brazilië te verspreiden. Dit wordt gedaan door infiltratie van de vakverenigingen en andere openbare verenigingen. Het blad, dat zich verzet tegen president Vargas van Brazilië verklaarde, dat een van zijn verslaggevers, voorgevende een verslaggever van een pro-Vargas-dagblad te zijn, een groot kantoor heeft ontdekt, dat propaganda-materiaal bevatte. Dit kantoor, zo zei het blad, heeft een actieve rol gespeeld bij de verkiezingscampagne van Vargas, hoofdzakelijk op het gebied van de propaganda.

BRANDEN

Mexico. — De laboratoria voor schoonheidsproducten „Max Factor" te Mexico zijn verwoest door een hevige brand, die aan deze wereldonderneming verliezen heeft toegebracht, welke op 6 millioen peso wordt geschat. De brand ontstond door kortsluiting in een aan de laboratoria grenzende meubelfabriek. De brandweer van de hoofdstad, die bijna in haar geheel werd opgeroepen, had meer dan 4 uur nodig om het vuur te blussen.

Pembroke Dock. — De Politie te Pembroke Dock heeft Donderdag een cordon gelegd om de munitiefabriek, terwijl recherecheurs en regeringsdeskundigen in de verkoolde resten speurden naar de oorzaak van de brand, die Woensdagavond is uitgebroken en een schade van 500.000 gulden (Ant. Crt.) heeft veroorzaakt. De fabriek vervaardigt patroonhouders. Sabotage wordt niet uitgesloten geacht.

Rio de Janeiro. — Vrijdagavond zijn in het hart van de stad Rio de Janeiro een kofferfabriek en vier andere gebouwen door brand verwoest. Twaalf gebouwen werden beschadigd, waaronder een van de oudste theaters van Rio. Er heeft slechts één persoon bij deze brand het leven verloren, namelijk een oude man, die in de nabijheid woonde en die aan een hartaanval overleed, toen hij van de brand hoorde.

NEDERLAND

NEDERLAND UIT DE LUCHT GEZIEN

De luchtschilderijen welke destijds door bemiddeling van de K.L.M. tot stand kwamen maken momenteel een tournée door Europa. Zij werden vervaardigd door Nederlandse schilders, die het Hollandse landschap, gezien vanuit de lucht, op het doek hadden gebracht.

Reeds werden deze werken tentoongesteld in Milaan, Brussel, Antwerpen, Berlijn (in welke stad niet minder dan 100.000 kunstliefhebbers de expositie bezochten), benevens in München en Kopenhagen.

Daarna zal de collectie vermoedelijk ook in New York, Calcutta en Parijs worden geexposeerd.

ZANDVOORT KRIJGT NIEUWE BOULEVAARD

Deze maand werd in de bekende badplaats Zandvoort een aanvang gemaakt met de werkzaamheden voor een 4-kilometer lange rechte boulevard. In het voorjaar 1951 zal Zandvoort, dat tijdens de oorlog aanzienlijke schade opliep, haar aantrekkelijkheid hierdoor in belangrijke mate verhoogd zien.

MODESHOW JACQUES FATH TE AMSTERDAM

Half November ontvangt het Victoria Hotel te Amsterdam de wereld beroemde „plus jeune couturier de France", Jacques Fath, die in hoogst eigen persoon zijn nieuwste creaties aan het Nederlandse publiek zal komen tonen.

Op 18 November worden twee shows gegeven, t.w. om 3 en 8 uur n.m.

19 November heeft slechts één show om 3 uur.

OPROEPDIENST VOOR AUTOMOBILISTEN

Nadat reeds enige malen door een actief service-station, dank zij een opvallend geplaatst bord langs een grote rijweg een bepaalde automobilist kon worden medegedeeld dat men een dringende telefoonboodschap in het eerstkomende benzinestation voor hem had ontvangen, heeft de K.N.A.C. besloten dit systeem tot op landelijke schaal uit te breiden.

In de nieuwe organisatie zal de medewerking worden gevraagd van alle benzinestations welke qua ligging voor dit doel geschikt blijken en bovendien voorzien zijn van telefoonaansluiting.

WERELD PETROLEUM CONGRES IN DEN HAAG IN 1951

In 1951 zal van 28 Mei tot 6 Juni het derde Wereld Petroleum Congres worden gehouden in Den Haag/Scheveningen.

Het Congres stelt zich ten doel een internationale uitwisseling te doen plaats vinden van het wetenschappelijk peil waarop de petroleum-industrie zich momenteel in de verschillende landen bevindt, waarbij dan tevens de mogelijkheid wordt geschapen contact te leggen tussen de deelnemers onderling, ieder export op zijn eigen gebied.

Een voorlopig programma voor dit Derde Wereld Petroleum Congres werd samengesteld door het organiserend Comité, de „Petroleum Afdeling" van het Koninklijk Instituut van Ingenieurs te Den Haag.

NIEUWS VAN OVERAL

WAAR MENGELBERG DE STOK ZWAAIDE

Amsterdam. — In het Concertgebouw te Amsterdam werden internationale bokswedstrijden gehouden, waarvan de uitslagen luiden: de Amerikaanse zwaargewicht Steve McCall slaat de Nederlandse kampioen, Jan Klein, in de 2e ronde knock-out. Theo Nolten slaat Hannes Schneider in de 10e ronde knock-out, waarmee Nolten Nederlands bantamkampioen werd. Nolten heeft thans twee titels, aangezien hij reeds vlieggewichtkampioen is. De Nederlandse lichtgewicht-kampioen, Jan Nicolaas, sloeg de Belg Louis Jacob in 8 ronden op punten. De Nederlandse halfzwaargewichtkampioen, Willy Schagen, won door disqualificatie in de vijfde ronde van de Congolees Guy. Blandon, die reeds in de tweede en derde ronde werd gewaarschuwd wegens te laag duiken en in de vijfde ronde wegens dezelfde overtreding werd gedisqualificeerd.

DE KERKVERVOLGING IN ZUIDSLAVIE

De Zuidslavische regering heeft onlangs alle onderwijzers op staatsscholen op straffe van ontslag verboden Zondags de Mis bij te wonen. De Zuidslavische bisschoppen hebben deze ambtenaren daarom van de Zondagsplicht ontheven. Alle ambtenaren, vooral de leden van de geheime politie, hebben opdracht gekregen de kinderen, die door hun ouders voor godsdienstles op school worden opgegeven te registreren. Indien de ouders van deze kinderen ambtenaar zijn mogen zij niet meer worden bevorderd. Zijn zij boeren dan wordt hun afleveringsplicht verhoogd. De kinderen zelf worden niet op de middelbare scholen toegelaten. Ambtenaren, die een priester bezoeken of op straat met hem spreken, worden gedegradeerd. Materiële hulpverlening door leken aan priesters is zwaar strafbaar. De priesters worden door spionnen geschaduwd. Als een priester op straat tegen kinderen praat worden de kinderen kort daarop door de geheime politie ondervraagd over wat de priester heeft gezegd.

GODSDIENSTONDERWIJS IN POLEN

Op de Poolse scholen mag op bevel der communistische autoriteiten slechts op het eerste en laatste lesuur godsdienstonderricht worden gegeven. Deze lesuren zijn niet verplicht. De communistische onderwijzers sporen de leerlingen aan 's morgens een uur langer thuis te blijven of 's avonds een uur vroeger naar huis te gaan. Onderwijzers, die de „vredesoproep" van Stockholm voor het verbod van de (Amerikaanse) atoombom weigeren te tekenen, worden ontslagen.

STRAAL AUTO

Wenen. — Kringen, die in nauwe betrekking staan tot de bekende Duitse ontwerper van auto's, dr Ferdinand Porsche, hebben meegedeeld, dat hij in Karinthië in het geheim werkt aan een auto met straalaandrijving. Dr. Porsche, die de „volkswagen" ontwierp, was bezig aan een project, dat een wereldsensatie zou veroorzaken. Volgens genoemde kringen waren de plannen thans klaar en zou binnenkort met de vervaardiging van de eerste modelauto begonnen worden Dr. Porsche zou bijgestaan worden door een staf van vroegere Duitse deskundigen op het gebied van straalmotoren.

STANDGERECHT.

Taipeh — Op Formosa zijn door de Chinese Nationalistische autoriteiten negen Formosanen door de kogel terechtgesteld, „wegens poging tot het organiseren van een ondergronds communistisch leger". Zij zouden communistische propaganda aan „beïnvloede zegslieden" hebben overhandigd. Volgens waarnemers stellen de Nationalistische autoriteiten gemiddeld tien personen per maand terecht.

Sport nieuws uit Nederland

Zware nederlaag van Ajax tegen D.O.S Weer een overwinning van P. S. V Waardevolle winst van D. W. S

Iedere Zondag kunnen wij verrassingen noteren, iedere Zondag kunnen wij kampioenspretendenten zien struikelen, zwakke ploegen wedstrijden zien winnen, die men bij voorbaat reeds als verloren waande. En ook deze Zondag bracht weer de gebruikelijke surprises — het loopt ook al weer tegen Sint-Nicolaas — en wel de grootste klap viel in De Meer bij Amsterdam, waar Ajax — het eens zo roemruchte Ajax — van het Utrechtse D.O.S. een ongezonde pak slaag kreeg.

Met 5—0 verlieten de volgelingen van Dubourtier het Ajaxterrein, waar vroeger bijna geen club het tot winst kon brengen. Wat is er met Ajax? Reeds de tweede zware nederlaag op eigen terrein, Enschedese Boys brachten een paar weken geleden de mannen van Reynolds een 4—0 nederlaag toe. Het schijnt wel een zeer bescheiden rolletje te worden, die de Ajaxieden dit jaar meespelen en dit nog wel tijdens het eerste competitiecontact tussen Oost en West. Neen, dan hebben de stadgenoten van Ajax D.W.S. het er beter afgebracht. De wel zeer belangrijke wedstrijd tegen Enschede werd met 2—0 gewonnen en door deze overwinning bracht D.W.S. de achterstand op Enschede terug tot één punt.

N.E.C. fungeerde hier als lachende derde, want door het struikelen van Enschede zijn de Nijmegenaren weer in de running. De belangrijke wedstrijd voor de onderste plaats tussen Hengelo en Vitesse werd afgelast, daar Alberts van Vitesse Zaterdag jl. meegespeeld heeft in het Bondselftal tegen Rotterdam om de Gouden Onafhankelijkheidsbeker.

In ons overzicht van Vrijdag jl. meldden wij reeds het feit, dat het dit jaar voor Heerenveen wel geen walk-over zal worden. Na de laatste competitie-dag, waarbij Heerenveen weer een zeer benauwde overwinning behaalde n.l. 4—3 op Frisia, zijn Be Quick, Sneek en Zwartemeer met Heerenveen de koplopers, hoewel het voor Zwartemeer wel wat tegen en Velocitas erg meeviel de 1—1 uitslag.

In afdeling C. gingen maar twee wedstrijden door, waarbij R.C.H. tegen haar stadgenoot E.D.O. een kostbaar punt verspeelde. D.W.V., dat twee weken geleden tegen H.B.S. zijn eerste overwinning boekte, versloeg nu het door spelers verlies zwaar gedupeerde K.F.C. met 3—1. Het gedrang onder aan de ranglijst belooft een spannend verloop te krijgen.

Xerxes in afdeling D. gaat voort op de weg van herstel. Nu bonden de mannen van Lagendaal De Baronie met 1—0 aan hun zegekar en dat nog wel in Breda. Voor B.V.V. dat zelf niet speelde was het een gunstige dag, N.A.C. verspeelde bij Noad een punt.

In afdeling E. meldden wij reeds de achtste overwinning in succesie van P.S.V. De Philipsploeg heeft al reeds een voorsprong van 4 punten op haar belager Eindhoven.

De wedstrijd van zo'n groot belang voor de onderste plaats tussen Brabantia en Limburgia werd eveneens afgelast.

Nog een bijzonderheid uit de tweede klasse. Het Delftse D.H.C., de oud eerste klasser, staat momenteel ongeslagen aan de kop van de ranglijst met 18 punten uit 9 wedstrijden en een voorsprong van 7 punten op zijn naaste concurrent Excelsior en dat pas op de helft der competitie.

WIELRENNEN

De Sportcommissie van de N.W.U. heeft voor het seizoen 1951 de volgende wedstrijddata vastgesteld:

17 Juni: Valkenburg: wegkampioenschap van Nederland voor profs en onafhankelijken.

17 Juni: Valkenburg: provinciaal kampioenschap van Limburg voor amateurs.

23 Juni: provinciale wegkampioenschappen voor amateurs en provinciale selectie-wedstrijden voor nieuwelingen.

8 Juli: Zandvoort: wegkampioenschap van Nederland voor Amateurs en nationale nieuwelingen-wedstrijd.

12 Juli: Grand prix van Amsterdam.

4, 5, 8 en 12 Augustus: Amsterdam: baankampioenschappen van Nederland.

26 September: Clubkampioenschap van Nederland op de weg.

TRAINING NEDERLANDS ELFTAL

's-Gravenhage. — Voor training inzake de wedstrijd Frankrijk A-Nederland op 10 December as. zijn aangewezen Kraak, Saris, Van Raalte, De Jong (A.D.O.), Tebak (Eindhoven), Terlouw, Moehring, Kroon (Feyenoord), Schijvenaar, Van der Sluis (B.V.V.), Boonkamp (Blauw Wit), Van Schijndel, Dijkgraaf (A.G.O.V.W.), Kammeyer (G.V.A.V.), Stoffelen, Biesbrouck (A.H.C.), De Graaf (Limburgia), Vermunt (R.B.C.), Snoek (Eindhoven), Van der Tuyn (H.D.V.S.), Van Melis (Eindhoven), Moddejonge (Enschedé), Lenstra, Van Beurden (B.V.V.), Clavan, Groneveld (Haarlem), Benningshof (Sparta), Kuneman (H.B.S.).

FESTIVAL OF BRITAIN

's-Gravenhage. — Volgens het Belgische sportblad „Les Sports" zal een Nederlands elftal tijdens het „Festival of Britain" op 9 Mei 1951 spelen tegen de Engelse derde klasser Millwall, die daarna op 12 Mei tegen Zwitserland uitkomt.

ZWEMMEN

Haarlem. — Te Haarlem zijn zwemwedstrijden gehouden om het clubkampioenschap van Nederland. De einduitslag luidt:

Dames: 1. R.D.Z. (Rotterdam) 1.244,8 punten; 2. Robben (Hilversum) 1.249,8 punten; 3. A.D.Z. (Amsterdam) 1.275,4 punten.

Heren: 1. Robben (Hilversum) 1.375,5 punten; 2. Het IJ (Amsterdam) 1.395,2 punten; 3. R.Z.C. (Rotterdam) 1.429,4 punten.

DE ZEVENDE RONDE VAN HET INTERNATIONALE SCHAAKTOURNOOI

Amsterdam. — De uitslagen van de zevende ronde van het internationale schaaktournooi te Amsterdam luiden: Najdorf (Argentinië) wint van Donner (Nederland); Stahlberg (Zweden) wint van Pilnik (Argentinië); Trifunovic (ZuidSlavië) remise met de Fransman Tartakower; Van Scheltinga (Nederland) remise met Kramer (Nederland); Pirc (Zuid-Slavië) wint van O'Kelly (België); de volgende partijen werden afgebroken: Reshevsky (V.S.) tegen Rossolimo (Frankrijk); Gudmundsson (IJsland) tegen Foltys (Tsjechoslowakije); Szabados (Italië) tegen Euwe (Nederland); Gligoric (Zuidslavië) tegen Kottnauer (Tsjechoslowakije); Golombek (Engeland) tegen Van der Berg (Nederland).

De stand na de zevende ronde is als volgt: 1. en 2. Stahlberg en Najdorf, 5½ punt; 3,4 en 5. Reshevsky, Gligoric en Rossolimo, 4½ punt plus een afgebroken partij; 6. en 7. Tartakower en Pirc, 4 punten; 8. Euwe, 3½ punt plus een afgebroken partij; 9 Trifunovic, 3½ punt; 10, 11 en 15 Pilnia, Donner en O'Kelly, 3 punten; 13., 14., 15 en 16. Gudmundsson, Szabados, Van der Berg en Kottnauer, 2½ punt plus een afgebroken partij; 17. Van Scheltinga, 2½ punt; 18. Foltys, 1½ punt plus een afgebroken partij; 19. Kramer, 1½ punt; 20. Golombek, 1 punt plus een afgebroken partij.

Dinsdagmorgen werden de afgebroken partijen uit de zevende ronde voortgezet. De resultaten luiden: Reshevsky wint van Rossolimo, Golombek wint van Van der Berg, Gligoric remise met Kottnauer, Gudmundsson remise met Foltys, Szabados tegen Euwe wederom afgebroken.

De stand is thans: 1., 2 en 3. Stahlberg, Reshevsky, Najdorf, 5½ punt; 4. Gligoric 5 punten; 5. Rossolimo 4½ punt; 6. en 7. Tartakower en Pirc, 4 punten; 8. Euwe 3½ punt en een afgebroken partij; 9. Trifunovic 3½ punt; 10. 11. 12. 13. en 14. Pilnik, Gudmundsson, Kottnauer, O'Kelly en Donner 3 punten; 15. Szabados 2½ punt plus een afgebroken partij; 16. en 17. Van Scheltinga en Van der Berg 2½ punt; 18 en 19. Golombek en Foltys 2 punten; 20. Kramer 1½ punt.

NEDERLAND ZWOM TEGEN DUITSLAND.

Aken — Voor het eerst sinds de oorlog zijn te Aken wedstrijden gehouden tussen Duitse en Nederlandse zwemmers en zwemsters, waarbij leden van Z.O.N. uit Heerlen uitkwamen tegen een ploeg van de Aachener Schwimmverein. Laatstgenoemde club won de ontmoeting met 130 tegen 78 punten.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

SPORTVELDEN VOOR DE JEUGD NODIG

Met grote voldoening hebben wij het ingezonden stuk van het C.V.B. lid, onder bovenvermeld opschrift in dit blad van Zaterdag j.l. gelezen. Het was ons uit het hart gegrepen. Wij die reeds enige jaren deze noodzaak hebben trachten aan te tonen, kunnen dan ook geheel met de inhoud van genoemd ingezonden stuk instemmen. Zonder geschikte sportvelden is het ten enne male niet mogelijk ONZE JEUGD, en hier heb ik het oog op onze ANTILLIAANSE JEUGD, de sport op een behoorlijke en deugdzame wijze te doen beoefenen. Dat men eindelijk heeft ontdekt dat er veel te weinig aandacht werd geschonkken aan deze jeugd, kunnen wij ook ten volle met inzender onderschrijven.

Niet alleen voor wat betreft de Curaçaose jeugd, maar hier zou ik willen lezen, de ANTILLIAANSE JEUGD, werd te weinig gedaan, immers de sport is voor allen en zij die de grootste gedachte van wijlen **Baron Pierre de Coulbertin** ook maar even begrijpen zullen niet anders kunnen doen dan het eens zijn en zullen de sport propaganderen zoals haar doelstelling nu eenmaal is en behoort te zijn.

Zeer verheugend is het, dat de fair van de Nederlands Antilliaanse Bond voor Lichamelijke Opvoeding in het brandpunt van de belangstelling staat. Even als op Curaçao deze fair, staat op Aruba de loterij ten bate van de bouw van het Sportstadion in de belangstelling van het gehele Antilliaanse Volk, immers een ieder is momenteel op de hoogte met het feit dat het Wilhelminasportpark, het enigste op Aruba bestaande afgesloten sportterrein, in een zeer slechte, ja armzalige toestand verkeert. Dit is ook **in-treurig**, maar ook hier is een oplossing. Het is daarom dat men op Aruba zeer verheugd is op het feit dat de Statenleden en het Bestuur van de Nederlandse Antillen hebben ingezien dat de jeugd van Aruba in deze geholpen MOET worden en de genomen beslissing om thans weer een bedrag, zij het dit maal van 10.000 gulden, op de Begroting van het jaar 1950 te plaatsen voor de bouw van het op Aruba zo hoog noodzakelijke sportstadion, werd dan ook met vreugde begroet. Het is vanzelf sprekend dat voor de bouw van een goed en degelijk sportstadion op Aruba veel en veel meer geld nodig is, maar een goed begin is er gemaakt en daar zijn wij, met onze jeugd dankbaar voor.

Wie, zoals wij reeds eerder hebben geschreven, de sportontwikkeling der laatste jaren op Aruba heeft gevolgd, zal het met ons eens zijn, dat de TOEKOMST van de NEDERLANDSE ANTILLEN, waartoe toch zeker ook de **Arubaanse jeugd** behoort, geholpen dient te worden en in de aller eerste plaats zal dit moeten zijn, de bouw van een goed en degelijk sportstadion op Aruba.

Gij allen in de Nederlandse Antillen kunt hiervoor Uw steentje bijdragen en wel door een of meer loten te KOPEN van de grote loterij ten bate van de bouw van het Sportstadion op Aruba. Hierdoor helpt GIJ de ANTILLIAANSE JEUGD, ONZE TOEKOMST.

Wij mogen dan besluiten met een uitspraak van de Voorzitter van de K.N.V.B. tijdens de receptie ter gelegenheid van het 60 jarig bestaan van de Nederlandse Voetbalbond gedaan waar de grote Karel LOTSY als volgt zeide: **„Op vriendschap, wederzijds vertrouwen en eendrachtige samenwerking komt het aan".**

Dat het zo in de Nederlandse Antilen moge worden.

de Tukker.

AGENDA

WEST-END: „The big hangover" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „San Quentin" 19 en 21 uur.

ROXY: „The constant nymph" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica Americana, Bredestraat 157 (O.), tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Goffen, tel. 1189 (dag en nacnt).

AANKOMSTEN		TE CURAÇAO:	TE ARUBA:
van NEW YORK:			
	ms. Poseidon	28 Nov.	28 Nov.
	ms. Agamemnon	5 Dec.	5 Dec.
van de GULFHAVENS:			
	ms. Waal	30 Nov.	1 Dec.
	ms. IJssel	14 Dec.	15 Dec.
van EUROPA:			
	ms. Delft	23 Nov.	25 Nov.
	ss. Farmsum	30 Nov.	—
	ms. Hecuba	1 Dec.	2 Dec.
	ms. Oranjestad	6 Dec.	8 Dec.
van de RIVERPLATE:			
	ss. Hermes	4 Dec.	—

VERTREKKEN VAN CURAÇAO NAAR:

Amsterdam	ss. Baarn	25 Nov.	ss. Hermes	5 Dec.
Antwerpen	ss. Baarn	25 Nov.	ms. Waal	30 Nov.
Barbados	ms. Oranjestad	17 Dec.		
Barranquilla	ss. Farmsum	1 Dec.	ss. Hermes	5 Dec.
Cartagena	ss. Farmsum	1 Dec.	ms. Hestia	8 Dec.
Ciudad Trujillo	ms. Poseidon	29 Nov.	ms. Agamemnon	6 Dec.
Cristobal	ms. Delft	24 Nov.	ss. Hermes	5 Dec.
Gulfhavens	ms. IJssel	14 Dec.		
Kingston	ms. Delft	24 Nov.		
La Guaira	ss. Farmsum	1 Dec.	ms. Maplebank	9 Dec.
Maracaibo	ms. Poseidon	29 Nov.	ms. Agamemnon	6 Dec.
New York	ms. Poseidon	29 Nov.	ms. Agamemnon	6 Dec.
Oranjestad	ms. Delft	24 Nov.	ms. Waal	30 Nov.
Paramaribo	ms. Hecuba	6 Dec.		
Port au Prince	ms. IJssel	14 Dec.		
Port of Spain	ms. Oranjestad	17 Dec.		
Pta. Cardon	ms. Delft	24 Nov.	ms. Hestia	8 Dec.
Pto. Cabello	ss. Farmsum	1 Dec.	ms. Maplebank	9 Dec.
Puerto Limon	ms. Delft	24 Nov.	ms. Oranjestad	7 Dec.
Puerto Plata	ms. Poseidon	29 Nov.	ms. Agamemnon	6 Dec.
Westkust Z. Am.	ss. Bennekom	14 Dec.		

Bovenstaande data zijn voorlopig aan verandering onderhevig.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, J. Huksloot van 7 — 15 uur, tel. 1193 en 5210.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Mestrom, Marktstraat 1, tel. 1836.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 18: werkdagen van 07.00 — 19.45.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Programma voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt" 20.30 Gramofoonprogramroep-advertenties; 18.00 Lotex; 18.15 Het ma; 20.45 Conjunto-avond met Conjunto Happy Boys; 21.30 Actuele Causerie; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

AVROS (19 meter).

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 Om-Sociaal Instituut; 18.30 Cowboy Songs; 18.40 Nieuws; 19.01 Advertenties; 19.10 Woensdagavond Concert; 20.50 Radio Kroetoe; 21.20 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur J. Kokshoorn, tel. 2038.

Personeel Afdeling: M. B. Lansaink, tel. 2351, Hotel Negropont; b.g.g. tel. 2843.

Materialen Afdeling: F. J. Wisman, Troepiaalweg 3, tel. 4330.

C.S.M.

Rederij: G. de Rooy, tel. 2076—2843—

Scheepsagentschap: 08.00 — 18.00 uur en 19.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2455 2551;; 18.00 — 19.00 uur en 23.00 — 08.00 uur G. H. van Leeuwen, tel. 2174.

Dok Afdeling: A. v. Hasselt, tel. 2468.

Het geloof in een betere toekomst kan slechts worden verwezenlijkt door een gezonde jeugd. Brengt daarom een bezoek aan de N.A.B.L.O. fair op 1, 2 en 3 December 1950.

Ons feuilleton

Verschrikking in Huize Bryton

— Ik realiseer volkomen, dat die betekenis niet was zoals zij eigenlijk moest wezen, gaf Blake gewillig toe. — Om die reden heb ik je dan ook tot verdere beweringen verlokt en die uitte je niet tegenover professor Quelch, maar tegenover mij. Het staat allemaal op de wasrol. Belsham. Je kunt dus gerust aannemen, dat er niets meer aan te doen is.

Op dat moment realiseerde Hubert Belsham zich, inderdaad, dat Blake hem op elk punt te slim was geweest. Hij zag het kleine wieltje in beweging komen, toen Blake op een verborgen knopje drukte.

— Maak mij dan tenminste los, bromde Hubert. — Houdt mij niet op deze manier vastgebonden. Ik geef je mijn woord, dat ik mij kalm zal houden.

— Je denkt zeker, dat ik even zwakzinnig ben als die ongelukkige professor, antwoordde Blake kortaf. — Neen, Belsham, je blijft hier, totdat Dr. Clayton de operatie beeindigd heeft. Ik ben niet van plan onnodig gevaar op te lopen. Op de daarvoor aangewezen tijd zal de politie komen, waarna je losgemaakt zult worden om te worden gearresteerd. Je bestemming is natuurlijk een cel. Laat mij je even meedelen, dat professor Quelch zich op het ogenblik in de woning van Joe Stiggins bevindt, waar mijn assistent Tinker een oogje op hem houdt. Wij konden hem er gemakkelijk toe overhalen om mee te gaan, want, afgezien van zijn neiging om insecten en kleine dieren te martelen, is hij zo gedwee als een kind.

Blake wijdde hierop weer zijn aandacht aan de telescoop, terwijl Hubert hem met haat vervulde, woeste blikken aanstaarde

— Ha, zei Blake geïnteresseerd. — Zij zijn nu aan de operatie bezig, Belsham. Clayton staat over de patiënt heengebogen en is bezig met zijn instrumenten. Dit zijn werkelijk critieke ogenblikken.

Met scherpe belangstelling keek Blake toe. Door middel van de telescoop kon hij alles met verrassende duidelijkheid volgen. Het was een feit, dat Ralph over de operatietafel stond gebogen en aan zijn levenbrengende taak arbeidde.

— Hoe staat het er mee? vroeg Belsham, die moeite deed kalm te spreken. — Is de operatie bijna afgelopen?

— Ik geloof, dat zij er juist mee begonnen zijn, antwoordde Blake. — Voor jou zal dat anders geen verschil uitmaken. Belsham, want je bent veilig vastgebonden en dat zal zo blijven.

In de wetenschap, dat zijn gevangene niet kon uitrichten, keek hij met volle aandacht door de telescoop. Hij achtte het niet nodig om Belsham te vertellen, dat hij van te voren met Wesferham had afgesproken, dat deze er voor zou zorgen de gordijnen open te houden, zodat Blake door de telescoop een oog in het zeil kon houden.

De detective had het electrisch lampje weer uitgedraaid, zodat de torenkamer weer in duisternis verkeerde. Plotseling echter was er een nieuw licht in de ogen van Hubert Belsham verschenen, want juist toen Blake de paal vermeldde, waaraan hij vastgemaakt was, schoot hem iets te binnen, dat hij bijna vergeten was. Hij was blij, dat het nu donker was, want het licht zou hem kunnen verraden.

Hij droeg namelijk kennis van een feit, dat Blake niet bekend was en zelfs nu, ter elfder ure, wist hij niet of het misschien niet te laat was. Hoe dom was, hij geweest om niet aan het wonderbaarlijk geheim van de Kerker van de Sleutelbewaarder te denken!

Als jongen had hij het reeds geweten, zoals het eigenlijk aan alle Belshams bekend was. Niet enkel de familie, maar ook verschillende bedienden waren op de hoogte van een eigenaardigheid, die aan de torenkamer van de Kerker verbonden was.

Het punt waar het echter op aankwam was — Sexton Blake wist het niet! Dat was maar al te duidelijk, anders zou hij zijn gevangene nooit aan die vooruitstekende paal vastgebonden hebben. Blake had aldus gehandeld, omdat het voor de hand lag; hij had met opzet getracht om Belsham al pratende een bekentenis te ontlokken hetgeen gemakkelijker ging als deze een staande positie innam. Het is buitengewoon moeilijk en ongemakkelijk om met iemand een geregeld gesprek te voeren, terwijl de persoon in kwestie plat op de vloer ligt. Ook was het van het grootste belang, dat het door Blake opgestelde apparaat alles goed kon opnemen.

Belsham was ten zeerste verrast, toen hij zich realiseerde hoe het noodlot hem gunstig gezind was — een gevolg van Blake's onbekendheid met het geheim van de torenkamer.

De detective was in dezelfde val gelopen als verschillende andere heren ten tijde van de lang vervlogen Middeleeuwen, toen het leven ruw en het niets ongewoon was, wanneer iemand een vijand overmeesterde en hem gevangen hield. De Belshams hadden, evenals menige andere feodale familie, een aantal ingenieuze middelen te hunner beschikking, die in geval van nood goede diensten konden bewijzen.

De speciale eigenaardigheid aan de torenkamer verbonden, was ten volle beschreven in meer dan een boekdeel van de prachtige, oude bibliotheek in het kasteel. Eén boek was er bij, „Vroegere geschiedenis van de familie Belsham", dat niet alleen een volle beschrijving van het geheim bevatte, maar bovendien verschillende houtsneden en een buitengewoon weinig vleiend portret van de sinds eeuwen overleden uitvinder. Hubert had in zijn jongensdagen het betreffende hoofdstuk letterlijk verslonden, waarna hij later voor de verbaasde ogen van zijn vrienden een practische demonstratie had gegeven. Het was al lang geleden, maar toch herinnerde hij het zich nog.

En Sexton Blake, als betrekkelijke vreemdeling, wist er niets van.

Blake had zijn gevangene aan de houten balk met de ijzeren uitsteeksels vastgebonden die er, om zo te zeggen, voor gereed stond. Hubert wist, dat zich aan het benedeneinde van de balk een geheime veer bevond, binnen het bereik van zijn voet, als hij haar enkel maar kon vinden. Vooropgesteld, dat hij haar vond en zij nog werkte, dan zou een vier voet breed gedeelte van de muur, met de balk in het midden, eensklaps ronddraaien en vervolgens vast blijven staan, terwijl in de torenkamer een zelfde balk met ijzeren uitsteeksels te voorschijn zou komen. Ook was er nog iets anders en de gedachte daaraan deed Huberts ogen koortsachtig glanzen.

De spanning van die paar minuten was bijna ondragelijk. Zou hij er in slagen om het mechanisme in beweging te stellen, zonder dat Blake het bemerkte? De moeilijkheden waren buitengewoon groot, want Blake was slechts een paar voet van hem verwijderd, terwijl in de kamer een volstrekte stilte heerste. De kleinste beweging, die hij maakte, zou hem aan Blake verraden, maar hij moest het er op wagen.

— Wees vervloekt! snauwde Hubert, in een plotselinge aanval van woede. — Waarom maak je mij niet los? Ik lijd pijn, die touwen schaven mijn polsen op een vreselijke manier!

Blake wendde het hoofd om.

— Je zult je toestand niet aangenamer maken door te schreeuwen, zei hij bits. — Heb geduld, Belsham! Je zult niet lang meer behoeven te wachten.

Hubert voelde zich door wanhoop aangegrepen.

— Is de operatie al beëindigd?

— Nog niet; het is een langdurige geschiedenis en zij zijn tijdelijk nog maar aan het begin.

Hubert reageerde hierop door zich, krankzinnig van woede, nog hevig te weer te stellen. Maar al te goed wist hij zijn wre bedoelingen te verbergen. Onder zijn wanhopige pogingen door drukte hij met zijn rechtervoet nu hier, dan daar langs de onderkant van de schijnbaar solide balk. Ergens, binnen twee duim van zijn voet verwijderd moest zich een soort pal bevinden, maar sinds hij er het laatst gebruik van had gemaakt, waren reeds veel jaren verlopen.